

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ

Β. ΝΕΦΕΛΟΥΔΗ

Η 6 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ
ΜΕΡΑ ΛΑΪΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ
ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ ΑΠΡΙΛΗΣ 1933

ΑΡΧΕΙΑ
ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η 6 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

ΜΕΡΑ ΛΑΪΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Τέσσερα χρόνια άγνωριστοποίησης

Λίγα χρόνια πὸ μπρός. Στὸ «σωτήριο» ἔτος» 1928. Οἱ δρόμοι τῆς Ἀθήνας γεμάτοι ἀπὸ εἰκόνες, σκίτσα, ταμπέλλες χρωματιστές, συνθήματα. Ἐνας γέρος μὲ γυαλιὰ καὶ ~~μὲ~~ δίκωχο μαῦρο σκοῦφο, πολὺ γνωστὸς στοὺς ρωμηοὺς, ζωγραφισμένος σὲ χρωματιστὰ χαρτιὰ καὶ κολλημένος στοὺς τοίχους κρατᾷ τὸ τιμόνι. Ὁδηγεῖ τὸ καράβι (τὴν Ἑλλάδα) «εἰς τὸν λιμένα τῆς εὐτυχίας». — Ἕλληνες ψηφίστε τὸ Βενιζέλο. Θὰ σᾶς κάνει ΑΓΝΩΡΙΣΤΟΥΣ ἀπὸ εὐτυχία.

Στὸν τόπο μας ἡ δημαγωγία ἔχει ἀκόμα πέραση. Τότε περνοῦσε πὸ πολὺ ἀκόμα. Ἔτσι στὰ μέσα τοῦ 1928 ὁ τιμονιέρης κατέβηκε ἀπ' τοὺς τοίχους καὶ ἀνέβηκε στὸ σβέροκο τῆς ρωμηοσύνης. Ἐγινε κυβερνήτης πρωθυπουργὸς γιὰ τέσσερα ὀλόκληρα χρόνια. Ἐδωκε μιὰ μεγάλη ὑπόσχεση: «Θὰ σᾶς κάνω ἀγνώριστους ἀπ' τὴν εὐτυχία». Κι' ἔκανε ἓνα μεγάλο ὄσο καὶ ἀπαίσιο ἔργο. Μᾶς ἔκανε ἀγνώριστους ἀπ' τὴν πείνα.

Ἡ φτωχολογιά πὸν ξεγελάστηκε, ὁ ἐργάτης, ὁ φτωχοαγρότης, ὁ ὑπάλληλος, ὁ μικροεπαγγελματίας, μάταια περίμεναν ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα καὶ ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο, τὴν εὐτυχία πὸν τοὺς ἔταξε ὁ ἀρχιτσαρλατάνος γέρος. Τὸ μεροκάματο ἀντὶ νὰ μεγαλώσει λιγότεβε. Οἱ ὄρες δουλειᾶς περισσευαν. Οἱ φόροι πληθαίναν, ἡ ἀκρίβεια μεγάλωνε, ἡ ἀνεργία τράνευε. Ἡ πείνα καὶ ἡ δυστυχία μᾶς ἔκαναν ἀγνώριστους. Ὁλος ὁ κόσμος καταλάβαινε τὴ μεγάλη κοροϊδία. Ἡ ἀγανάχτηση, ἡ ὀργή, ἔβραζε ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτες, στοὺς ὑπάλληλους, στοὺς φτωχοὺς χωρικοὺς. Καὶ κάπου - κάπου ξεσποῦσε. Ἀπεργίες τῶν ἐργατῶν στὶς πόλεις. Ἐξεγέρσεις τῶν ἀγροτῶν στὰ χωριά. Τὰ

πρῶτα δυὸ χρόνια τῆς βενιζελικῆς τετραετίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα δυὸ, εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ τέτοιους ἀγῶνες, σὰν τὶς ἀπεργίαι τῶν ἐργατῶν στὸ Λαύριο καὶ τὴν Ἐλευσίνα, τῶν καπνεργατῶν, τῶν τροchioδρομικῶν, φωταεριοεργατῶν κλπ. Σὰν τὶς ἐξεγέρσεις τῶν ἐργατῶν στ' Ἀγρίνι καὶ τὴ Θάσο, καὶ τῶν ἀγροτῶν στὸ Μαραθόκαμπο, στὴ Σκριποῦ, στὴν Οἴτυλο καὶ ἄλλοῦ. Μπροστὰ σὲ τέτοιους ἀγῶνες ὁ τιμονιέρης ἔχανε τὸν μπούσουλα.

Σὲ δράση τὸ τρομοκρατικὸ ἰδιώνυμο

Ἡ ἐξουσία του ἔτριζε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Γιὰ νὰ σταθεῖ ψήφισε τὸ τρομοκρατικὸ ἰδιώνυμο καὶ τὸ ἔβαλε σὲ ἐφαρμογή. Δεκάδες χιλιάδες ἐργάτες, ἀγρότες, ὑπάλληλοι, καταπιεζόμενοι γενικά, κλείστηκαν στὶς φυλακὲς ἢ στάλθηκαν ἐξορία. Δεκάδες ἄλλοι δολοφονήθηκαν ἄνανδρα. Οἱ ἀπεργίαι πνίγηκαν μέσα στὸ αἷμα τῶν ἀπεργῶν. Τὰ ταξικὰ συνδικᾶτα τῶν ἐργατῶν, οἱ ὀργανώσεις τῶν ὑπαλλήλων, ἡ Ἐνωτικὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία, ἡ Ἐργατικὴ Βοήθεια κλπ. διαλύθηκαν. Ἡ τρομοκρατία πῆρε ἀφάνταστη ἔχταση. Αὐτὸ φαίνεται πρὸ καθαρὰ στοὺς ἀριθμοὺς ποὺ δίνει ἡ στατιστικὴ τῆς Ἐργατικῆς Βοήθειας γιὰ τὸν τελευταῖο χρόνο τῆς τετραετίας τῆς ἀγνωριστοποίησης. Μέσα σ' ἓνα μονάχα χρόνο λοιπόν, ἔχουμε 6080 συλλήψεις. 904 καταδίκες σὲ 744 χρόνια φυλακῆ. 565 ἐξορίστηκαν γιὰ 485 χρόνια συνολικά. Σκοτώθηκαν 21 ἀπὸ τὶς δολοφονικὲς σφαῖρες τῶν χαφιέδων καὶ σακαράκηδων, τραυματίστηκαν 328. Βασανίστηκαν στὰ μπουντρούμια 585. 103 συγκεντρώσεις διαλύθηκαν βίαια καὶ ἔγιναν 134 τρομοκρατικὲς ἐρευνες σὲ συνδικᾶτα καὶ σὲ σπίτια συντρόφων.

Ἄλλοῦ ὁ τιμονιέρης κι' ἄλλοῦ τὸ τιμόνι

Κι' ὅμως τὰ μέτρα αὐτὰ δὲ στάθηκαν ἱκανὰ νὰ πνίξουν τὴν ὀργὴν τῶν καταπιεζομένων. Μαῦρα σύννεφα μαζώνουνταν ἀπειλητικὰ στὸν ὀρίζοντα τῆς καπιταλιστικῆς Ἑλλάδας. Τὸ καράβι δὲν πήγαινε καθόλου καλά. Ἐκανε νερά. Τὸ τιμόνι δὲν στέκουνταν καλά στὰ χέρια τοῦ τιμονιέρη κι' ὅταν τὸ Μάη - Ἰ-

ούνη τοῦ 1932 ξέσπασε μιὰ γερὴ μπόρα, οἱ ἀπεργίες τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ τιμόνι ἔφυγε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ἀγνωριστοποιοῦ.

Οἱ ἐργάτες καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι μὲ τὶς μαζικὲς ἀπεργίες τοῦ Μάη - Ἰούνη γκρεμοτσάκισαν ἀπ' τὴν ἐξουσία τὸ Βενιζέλο. Τὸ καπιταλιστικὸ σαπιοκάραβο πήγαινε κατὰ διαβόλου. Τώρα, οἱ σοσιλφασίστες, οἱ προδότες ἡγέτες τῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν δημοσιοὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, μποροῦν νὰ περηφανεύουνται γιὰ τὴν ἀξιωσύνη τους νὰ προδίνουν τοὺς ἀγῶνες τῶν μαζῶν καὶ γιὰ τὴ χρησιμότητά τους στ' ἀφεντικά τους. Γιατὶ αὐτοὶ τότες, ἐκμεταλλεῦόμενοι τὶς ἐλλείψεις, τὰ λάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ μὲ διάφορες ἔντεχνες καὶ δημαγωγικὲς μανουῖβρες γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις κλπ., κατόρθωσαν νὰ σπάσουν τὶς ἀπεργίες τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων. "Ο,τι δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν οἱ ἐπίσημοι χαφιέδες τῆς ἀστικῆς τάξης, τὸ κατόρθωσαν οἱ ἀνεπίσημοι, οἱ κρυμμένοι πίσω ἀπὸ ἐργατικὴ μάσκα ἀντιδραστικοὶ ἡγέτες.

Καὶ τὰ «καλὰ» τοῦ τσαλδαρικοῦ τρίμηνου

Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1932 ἡ βενιζελικὴ τετραετία εἶχε τελειώσει. Καινούργιες ἐκλογὲς προκηρύχθηκαν. Ἐνας μεγάλος ἀριθμὸς ψηφοφόρων ἔφυγε ἀπ' τὴ βενιζελικὴ στρουγγα. Πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς κέρδισε ὁ ἀντιλαϊκὸς Τσαλδάρης μὲ τὴν δημαγωγία του, κι' ἄλλους οἱ ἀγροτοκάπηλοι ἀγροτιστές. Τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ ὅμως γεγονὸς τῆς 25 τοῦ Σεπτέμβρη τοῦ 1932 εἶναι ἡ μεγάλη στροφή τῶν μαζῶν πρὸς τ' ἀριστερά, πρὸς τὸν κομμουνισμό. Τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Ἐνιαίου Μετώπου Ἐργατῶν Ἀγροτῶν συγκέντρωσε 60.000 ψήφους. Μέσα στὸ ἀστικὸ κοινοβούλιο, οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες ἔστειλαν τοὺς δικούς τους γνήσιους ἀντιπροσώπους, τοὺς δέκα κόκκινους βουλευτές.

Ἡ «κυβερνητικὴ σταθερότητα» πῆγε περίπατο. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Τσαλδάρη τράβηξε ἀπ' τὸν ἴδιο δρόμο, τὸν πατημένο ἀπ' τὸ Βενιζέλο. Ἐνάντια στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες, συνέχι-

σε τὴν πολιτικὴν ποὺ ἔβαλε ὁ Βενιζέλος σ' ἐφαρμογή, τὴν πολιτικὴν τῆς πείνας, τοῦ φασισμού καὶ τοῦ πολέμου.

Τὴν κρίση ποὺ ὀλοένα ἔπερνε καὶ πέρνει μεγαλείτερες διαστάσεις σὲ ἔχταση καὶ σὲ βάθος καὶ ὀδηγεῖ στὸ τέλειο οἰκονομικὸ ξεχαρβάλωμα, προσπάθησε, ὅπως κι' ὁ Βενιζέλος, νὰ τὴν ἀντιμετωπίσει, φορτώνοντας τὰ βάρη καὶ τὶς συνέπειές της στοὺς ὄμους τῆς ἐργασιᾶς καὶ τῆς φτωχολογιᾶς στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά. Καινούργιοι φόροι, ἀκρίβεια στὰ εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης, κατέβασμα τοῦ μεροκάματου, ἀπολύσεις, σταφιδόψωμο, ἐκ περιτροπῆς δουλειά. Δὐτὰ εἶναι τὰ «καλὰ» τοῦ τσαλδαρικοῦ τρίμηνου. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, δισεκατομμύρια ὀλόκληρα πληρώνονταν στοὺς ξένους τοκογλύφους καὶ γιὰ τοὺς πολεμικοὺς ἐξοπλισμούς.

Μὰ κι' ἡ φτωχολογία δὲν κάθησε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια. Οἱ 1637 συλλήψεις, οἱ 219 καταδίκες σὲ 209 χρόνια, οἱ 136 ἐξορίες σὲ 100 χρόνια, οἱ δύο σκοτωμοί, οἱ 55 τραυματισμοί, τὰ 162 βασανιστήρια, οἱ 30 διαλύσεις συγκεντρώσεων, οἱ τρομοκρατικὲς ἐρευνες κλπ. ποὺ διενεργήθηκαν μέσα στὸ τσαλδαρικὸ τρίμηνο, δὲν στάθηκαν ἱκανὲς νὰ πνίξουν τὴν ἐπαναστατικὴ διάθεση τῶν μαζῶν, τὴ θέλησή τους γιὰ πάλιν, γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἐπίθεσης, γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν διεκδικήσεών τους.

Τὸν ἔφαγαν οἱ ἀπεργίες

Ἔτσι τὸν περασμένο Δεκέμβρη ξεσπάει ὀρμητικὸ τὸ ἀπεργιακὸ κῦμα. Οἱ τραμβαγέρηδες, οἱ γκαζέρηδες, οἱ αὐτοκινητιστὲς μάχονται ἥρωϊκὰ ἐπὶ ἄρκετὲς μέρες. Διαδηλώνουν μαχητικὰ μέσα στοὺς δρόμους. Περιφρουροῦν μαζικὰ τὴν ἀπεργία. Στήνουν ὀδοφράγματα. Οἱ ἀρτεργάτες δυναμώνουν τὸ ἀπεργιακὸ μέτωπο. Ἀπεργιακὲς ζυμώσεις γίνονται στοὺς σιδηροδρομικοὺς καὶ γενικὰ στὰς ἐργάτες ὅλης τῆς χώρας. Τώρα τὸ Κόμμα μας, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἑλλάδας, παίξει ἀποφασιστικὸ ρόλο. Οἱ κόκκινοι βουλευτὲς βρίσκονται στὶς πρώτες γραμμὲς τῶν ἀπεργιακῶν μαχῶν. Ὡστόσο χάρη στὶς

μαζικὲς συλλήψεις καὶ τὴν ἀφάνταστη τρομοκρατία πού ξαπολύθηκε, καὶ στὶς ἀπατηλὲς ὑποσχέσεις καὶ τὶς δημαγωγικὲς μανοῦβρες, οἱ σοσιαλφασίστες καὶ ἀρχαιοφασίστες ἀρχηγοί, σ' ἐνιαῖο μέτωπο μεταξύ τους καὶ μὲ τὴν ἀσφάλεια, ὑκατορθώνουν νὰ προδώσουν ἄλλη μιὰ φορὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀπεργούς. Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἀπεργίαι τοῦ Δεκέμβρη ἀνοιξαν τὸν τάφο τῆς κυβέρνησης τοῦ Τσαλδάρη. Δυνάμωσαν τὶς ἐσωαστικὲς ἀντιθέσεις, πού ὀδήγησαν στὴν ἀνατροπὴ τοῦ Τσαλδάρη, στὸ σχηματισμὸ τῆς κυβέρνησης τῶν τεσσάρων πρωθυπουργῶν καὶ στὴν προκήρυξη τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης τοῦ Μάρτη.

Λίγα ἀπ' αὐτὰ πού γίνονται σ' ὅλο τὸν κόσμο
Κρίση — ἀνεργία — καταστροφή.

Σ' ὅλες τὶς καπιταλιστικὲς χῶρες ὀργιάζει ἡ κρίση μ' ὅλες τῆς τὶς συνέπειες. Τὰ ἐργοστάσια κι' οἱ ἐπιχειρήσεις κλείνουν ἢ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη. Οἱ τράπεζες χρεωκοποῦν. Τὰ καράβια δένουν. Τὸ ἐμπόριο ἐλαττώνεται. Οἱ κρατικοὶ προϋπολογισμοὶ παρουσιάζουν ἐλλείμματα. Κι' οἱ πιὸ δυνατὲς ἀκόμα οἰκονομικὰ χῶρες βαδίζουν στὴν οἰκονομικὴ καταστροφή.

Ἡ κατάσταση τῶν ἐργαζομένων μαζῶν διαρκῶς χειροτερεύει. Μέσα στὴν ἀνεργία καὶ τὴν πείνα παραδέχονται δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια ἄνθρωποι στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, στὸν ἴδιο καιρὸ πού ἑκατομμύρια τόννοι στάρι, καφέδες, γάλα κλπ. καταστρέφονται γιὰ νὰ μὴν πέσουν οἱ τιμές τους. Στὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες, στὴ χώρα τῶν δολλαρίων, χιλιάδες ἄνθρωποι πεθαίνουν ἀπ' τὴν ΠΕΙΝΑ κάθε βδομάδα μέσα στοὺς δρόμους. Στὴ Γερμανία, στὴν Ἀγγλία, στὴν Ἰταλία, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων αὐξάνει, ἐνῶ τὰ ἐπιδόματα ἐλαττώνονται. Ἐπίσης ἐλαττώνεται τὸ μεροκάματο καὶ αὐξάνονται οἱ ὥρες δουλειᾶς τῶν ἐργαζομένων. Παντοῦ ἡ φτώχεια καὶ ἡ δυστυχία ἀγκαλιάζει ὀλοένα καὶ πλατύτερα λαϊκὰ στρώματα. Ἡ κεφαλαιοκρατικὴ ἐπίθεση γιὰ τὸ φόρτωμα τῶν βαρῶν καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς κρίσης στοὺς ὤμους τῶν φτωχῶν

μαζών διεξάγεται λυσσασμένα και στον ίδιο καιρό γίνονται ξεφρενιασμένες πολεμικές προετοιμασίες.

Ο πόλεμος ξολοθρεύει τον κόσμο

Ο πόλεμος άναψε κιόλας στην Άπω Ανατολή. Τα κανόνια, τα τάνκς, τα άεροπλάνα των γιαπωνέζων ιμπεριαλιστών σκορπούν την καταστροφή. Κατακομματιάζουν και ύποδουλώνουν την Κίνα για να ληστέψουν το λαό της και να τη χρησιμοποιήσουν σαν βάση και όρμητήριο για την αντισοβιετική επέμβαση. Άλλη πολεμική φωτιά άναψε στη Νότιο Άμερική: ο πόλεμος ανάμεσα στη Βολιβία και την Παραγουάη. Οι πολεμικές φλόγες άπειλούν άπό στιγμή σε στιγμή να έπεχταθούν και να πάρουν τρομαχτικές διαστάσεις για όλόκληρη την ανθρωπότητα. Το φοβερό αυτό και άμεσο κίνδυνο οι ιμπεριαλιστές με τα όργανά τους, την Κοινωνία των Έθνών και με τη βοήθεια των σοσιαλφασιστών (συμπεριλαμβανομένων και των τροτσκιστών) πραχτόρων τους, προσπαθούν να τον κρύψουν πίσω άπό πατσιφιστικές («είρηνόφιλες») άυταπάτες, πίσω άπό τις συνδιασκέψεις του «άφοπλισμοϋ», που δέν τελειώνουν πωτές και που συνοδεϋονται κάθε φορά με μεγαλείτερους και πιο γλήγορους έξοπλισμούς.

Οι κεφαλαιοκράτες σ' όλο τον κόσμο οδηγούν την ανθρωπότητα στην καταστροφή και τον όλεθρο.

Το κεφαλαιοκρατικό σύστημα άποδειχνεται άνίκανο να έξασφαλίσει κι' αυτό το ξερό ψωμί στους εργαζομένους.

Ο κομμουνισμός, μοναδική έλπίδα της ανθρωπότητας

Άντιμέτωπό του στέκεται το σοσιαλιστικό σύστημα, αντιμέτωπη σ' όλες τις κεφαλαιοκρατικές χώρες στέκεται η Σοβιετική Ένωση. Είναι η μοναδική χώρα μέσα στον κόσμο που στέκεται άπρόσβλητη άπό την κρίση, που δέν έχει άνεργία, όπου δέν πέφτει άλλά διαρκώς άνεβαίνει το βιωτικό και εκπολιτιστικό επίπεδο των εργαζομένων μαζών. Κι' όλα αυτά, γιατί εκεί κυβερνοϋν οι εργαάτες. Έδω και 16 χρόνια έκαναν την

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ. Ἀναποδογύρισαν τὸν Τσάρο καὶ τὴν ἀστική τάξη, σάρωσαν τὴ διχτατορία τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ στή θέση της ἔστησαν τὴ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ. Μέσα στὰ 16 χρόνια τῆς προλεταριακῆς ἐξουσίας οἱ ρῶσοι ἐργάτες καὶ ἀγρότες, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τους τὸ Κόμμα τοῦ Λένιν, τοὺς μπολσεβίκους, τσάκισαν καὶ ἔρριξαν στή θάλασσα τὶς ὀρδὲς τῶν ἀντεπαναστατῶν στρατηγῶν, τῶν Βράγγελ, Ντενίκιν, Κολτσάκ κ.λ.π., καθὼς καὶ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ στρατεύματα τῶν διεθνῶν ληστῶν, ποὺ ὀργάνωσαν τὴν ἀντισοβιετικὴν ἐπέμβαση καὶ ποὺ ὅπως εἶναι γνωστὸ πῆρε μέρος σ' αὐτὴν καὶ ἡ ἑλληνικὴ κεφαλαιοκρατία, μὲ πρωτοπαλλήκαρο τὸν ἀρχιτσαρλατάνο καὶ ἀρχιδῆμιο τῆς φτωχολογίας Βενιζέλο. Μέσα στὰ 16 αὐτὰ χρόνια οἱ ἐργάτες καὶ ἐργάσιμοι τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης πάλαιψαν ἡρωϊκὰ μὲ χίλιες δυσκολίες. Οἱ λευκοὶ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί, ὑποχωρῶντας, στή λύσσα τους ἔκαιαν, γκρέμιζαν, κατάστρεφαν. Τίποτα δὲν εἶχε μείνει ὄρθιο. Τὰ ἐργοστάσια καὶ γενικὰ τὰ μέσα παραγωγῆς τὰ εἶχανε κάνει συμπαράλια. Οἱ κεφαλαιοκρατικὲς χῶρες εἶχαν κηρύξει τὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση σὲ ἀποκλεισμό. Οἱ μενσεβίκοι, οἱ κουλάκοι καὶ γενικὰ τὰ καπιταλιστικὰ στοιχεῖα μέσα στή Σοβιετικὴ Ἐνωση, πόλευαν λυσσασμένα ἐνάντια στή Σοβιετικὴ Ἐξουσία. Μὲ συστηματικὰ σαμποτάζ καὶ καταστροφές προσπαθοῦσαν νὰ τὴν φέρουν σὲ δύσκολη θέση καὶ νὰ δημιουργήσουν κατάλληλους ὄρους γιὰ καινούργια ἀντισοβιετικὴ ἐπέμβαση ἀπ' τοὺς ἱμπεριαλιστές.

Μέσα σὲ λίγα χρόνια ἄλλαξε ἡ ὄψη τῆς Σοβ. Ἐνωσης

Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐργάτες τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, σὲ συμμαχία μὲ τοὺς ἀγρότες, ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν ἐργαζομένων καὶ μὲ καθοδηγητὴ τους τὸ μπολσεβίκικο κόμμα καὶ τοὺς ἀτσαλένιους ἀρχηγούς του, τοὺς συντρόφους Λένιν καὶ Στάλιν, νίκησαν ὅλες τὶς δυσκολίες, ἔρριξαν τὰ ἐμπόδια καὶ πραγματοποίησαν τέτοιες καταχτήσεις, ποὺ οὔτε στὸ ὄνειρό του δὲν μποροῦσε νὰ τὶς δεῖ ὁ ρῶσος ἐργάτης τῆς τσα-

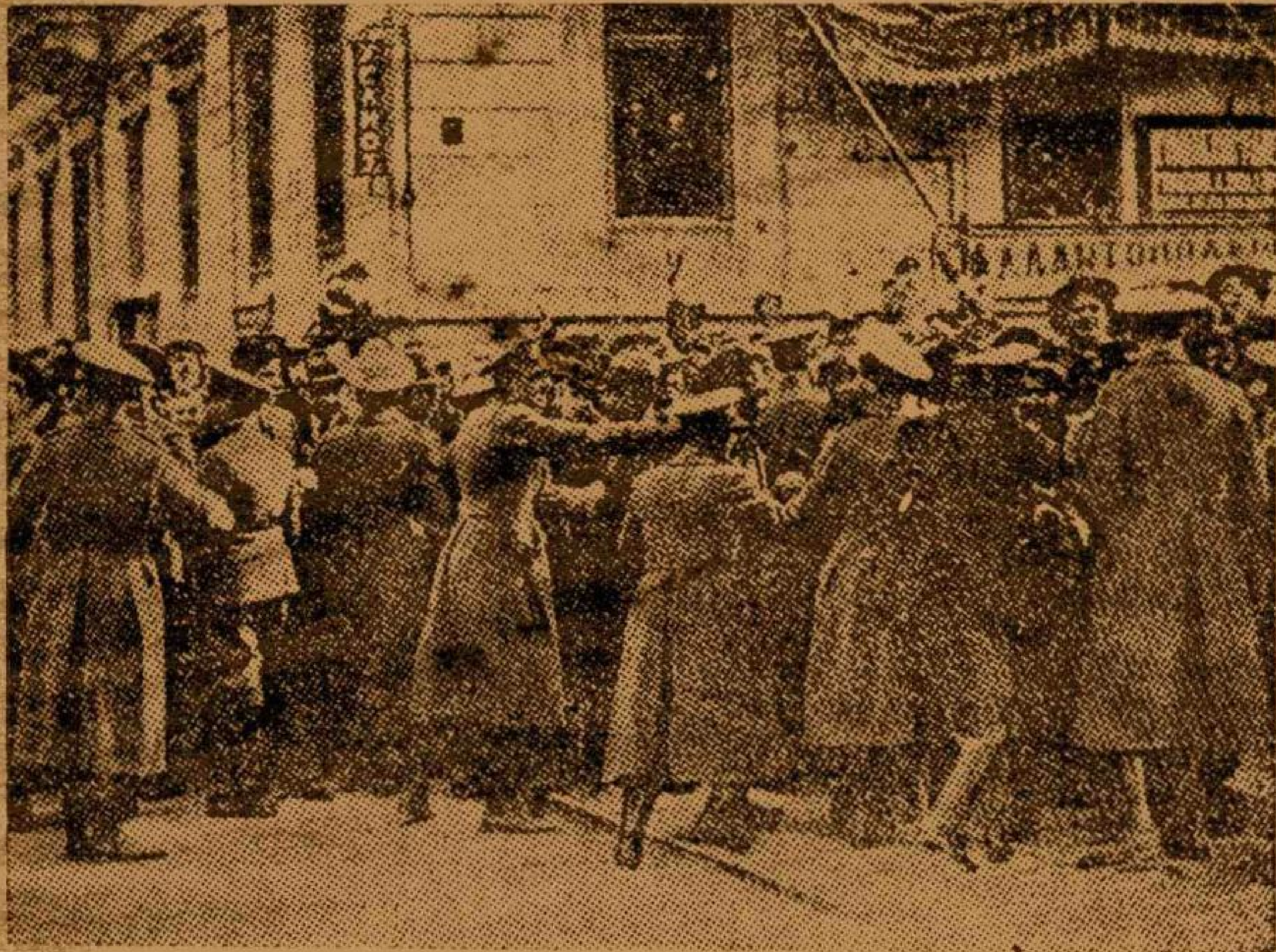
ρικῆς ἐποχῆς. Κάτω ἀπ' τοὺς βαρειούς, γερούς κι' ἀδιάκο-
πους χτύπους τοῦ ἐργατικοῦ σφυριοῦ, ἡ Σοβιετικὴ Ἐνω-
ση, ἀπὸ καθυστερημένη ἀγροτικὴ χώρα, μετατρέπεται σὲ χώ-
ρα τῆς βαρεῖας καὶ συγχρονισμένης βιομηχανίας. Μὲ τὴν
κολλεχτιβοποίηση ἢ σοσιαλιστικὴ μορφή τῆς παραγωγῆς
μεταφέρθηκε καὶ κυριάρχησε καὶ στὰ χωριά. Κάθε μέρα
καὶ πιδὸ πολὺ οἱ δεκάδες ἑκατομμύρια ἐργαζόμενοι τῶν
Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν γίνονται συνει-
δητοὶ χτίστες τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας.

Μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ πρώτου ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟΥ ΣΧΕ-
ΔΙΟΥ μέσα σὲ ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΤΙΣΤΗΚΑΝ ΤΑ
ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.
Αὐτὸ μὲ πιδὸ ἀπλᾶ λόγια θὰ πεῖ πῶς: στὸν καιρὸ ποὺ σ'
ὅλες τὶς κεφαλαιοκρατικὲς χώρες ἐπλείναν τὰ ἐργοστάσια
καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις ἢ μιὰ πῖσω ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ δεκάδες
ὀλόκληρα ἑκατομμύρια ἐργάτες πετιοῦνταν στοὺς δρόμους,
τότε στὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση χτίζονταν ἐργοστάσια κολοσ-
σοί, γίγαντες σὰν τὸ ΝΤΝΙΕΠΡΟΣΤΡΟ·Ι, τὰ ἐργοστάσια
αὐτοκινήτων στὴ Μόσχα καὶ τὸ Γκόρκυ, τὰ ἐργοστάσια τρα-
κτέρ στὸ Στάλιγκραντ καὶ Χάρκωφ, οἱ παγκόσμιοι γίγαντες
τῆς μεταλλουργίας στὸ Μαγκνιτογκόρσκ καὶ τὸ Κουζνέτσκ,
τὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς βαρειῶν μηχανῶν στὸ Κραμμά-
τορσκ καὶ τὸ Σβερντλόβσκ κ.τ.λ. κ.τ.ρ., χτίζονταν ὀλόκλη-
ρες βιομηχανικὲς καὶ ἐργατικὲς πόλεις, ἢ ἀνεργία (κληρο-
νομιά τοῦ τσαρικοῦ καθεστώτος) ἐξαφανίστηκε ὀλοκληρω-
τικὰ καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξη σχεδὸν διπλασιάστηκε· ἀπὸ δώδε-
κα ἑκατομμύρια ἐργάτες ποὺ ὑπῆρχαν στὰ 1928, στὰ 1932
ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση εἶχε πάνω ἀπὸ εἴκοσι ἑκατομμύρια
ἐργάτες.

Πάντα μπροστά, κάθε μέρα καὶ καλύτερα

Αὐτὴ ἡ γιγάντια ἀνάπτυξη, συνοδεύτηκε μὲ μιὰ συνε-
χῆ καλυτέρευση τῆς ζωῆς τῶν ἐργαζομένων μαζῶν. Ἡ Σο-
βιετικὴ Ἐνωση εἶναι ἡ μοναδικὴ χώρα στὸν κόσμον ὅπου

ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

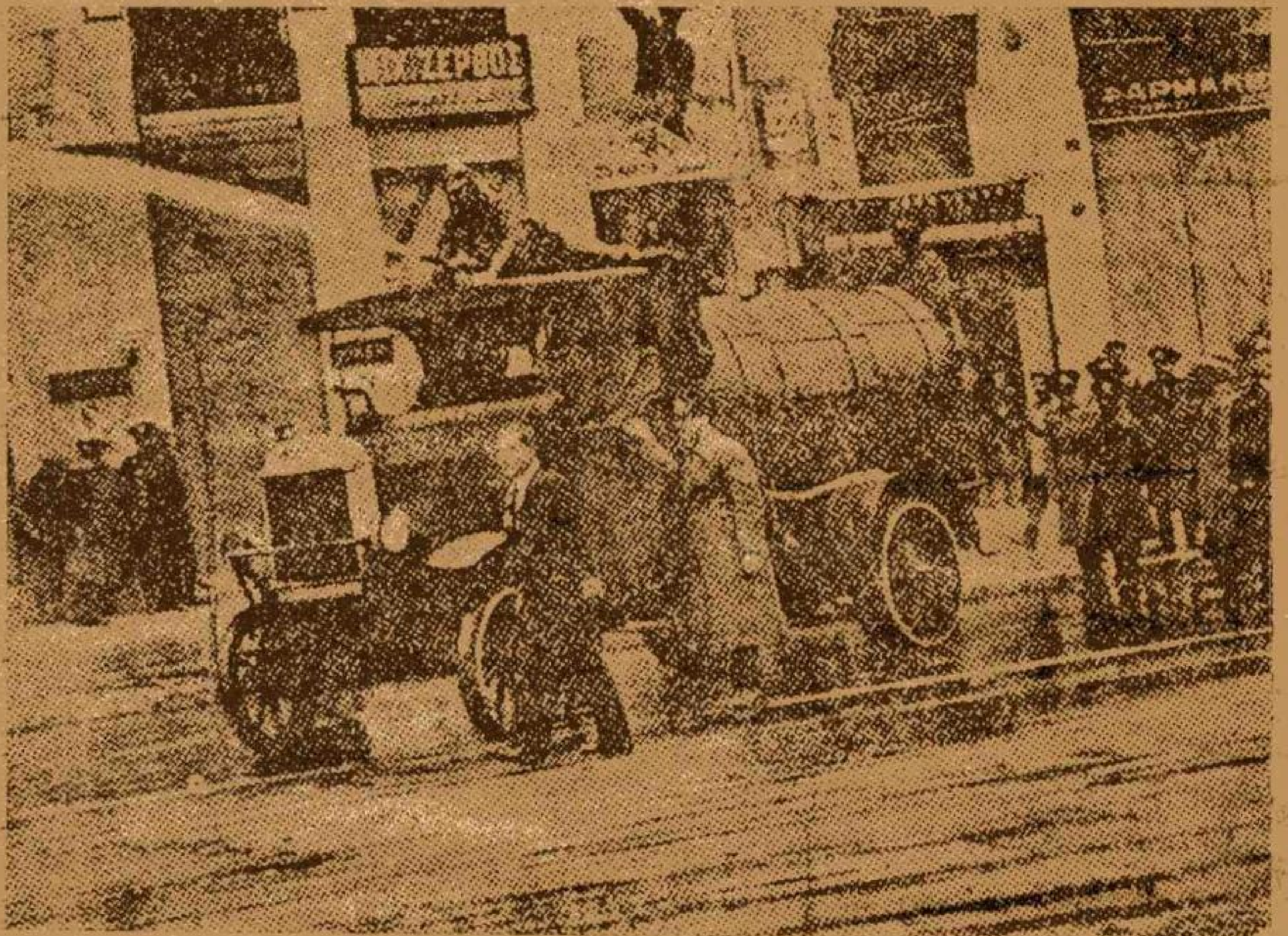

Ἡ ἀντίσταση τῶν ἐργαζομένων ἐναντίον τῆς φασιστικῆς
δικτατορίας τοῦ Πλαστήρα, στίς 6 τοῦ Μάρτη τὸ πρῶν.

δὲν ὑπάρχει ἀνεργία καὶ ὅπου τὰ μεροκάματα ὄχι μόνο δὲν ἐλλαττώνονται ἀλλὰ συνεχῶς ἀνεβαίνουν κι' ἔχουνε φτάσει σιὰ 180 ο)ο καὶ πάνω, ἀπὸ τὰ προπολεμικά. Ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις, εἶναι ἡ μόνη χώρα, ὅπου ὁ ἐργάτης εἶναι ἀσφαλισμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς κινδύνους, (ἀρρώστειες, ἀτυχήματα, γηρατειὰ κ.λ.π.), χωρὶς νὰ τοῦ κόβεται οὔτε δεκάρα ἀπ' τὸ μεροκάματο. Ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις εἶναι ἡ πρώτη χώρα στὸν κόσμον, μέσα σ' ὀλόκληρη τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, πὸν μέσα σ' ἓνα τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἐξάλειψε τὸν ἀναλφαβητισμὸν κι' ἀνύψωσε σὲ ἀφαντασιο βαθμὸ τὸ ἐκπολιτιστικὸ ἐπίπεδο τῶν λαῶν της.

Κι' ὅλα αὐτὰ, σὲ μιὰ ἐποχὴ πὸν στίς καπιταλιστικὲς χῶρες ὅλα πηγαίνουν κατὰ διαβόλου. Κι' ὅλα αὐτὰ, γιατί

σ' αντίθεση μ' όλα τα άλλα κράτη όπου κυριαρχούν οι τραπεζίτες, οι μεγαλέμποροι, οι μεγαλοβιομήχανοι και οιτσιφλικάδες, οι βδέλλες αυτές των εργαζομένων μαζών κι' όλα τα κανονίζουν όπως προστάζει το συμφέρον τους, πού πάντα βρίσκεται σε αντίθεση προς τα συμφέροντα των πλατειών λαϊκών μαζών, γιατί όπως ξέρουμε ο εργοστασιάρχης για να κερδίσει πιο πολλά, κόβει απ' το μεροκάματο του εργάτη όπως κι' ο τραπεζίτης είτε ο τοκογλύφος, πού σημαίνει το ίδιο, για να αυξήσει τα κέρδη δανείζει με ληστρικούς τόκους στον φτωχό αγρότη κλπ. Γιατί ακριβώς σ' αντίθεση μ' όλα τα αστικά κράτη, στη Σοβιετική Ένωση κυριαρχούν οι ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ. ΕΚΕΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΑΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥ-

Οι άντλίες προσπαθούν να διχλύσουν τις επαναστατημένες μάζες, πού με πείσμα συγκροτούν συνεχώς διαδηλώσεις αποδοκιμάζοντας τη φασιστική τρομοκρατία

ΣΗ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΛΟ. ΕΚΕΙ-
 ΤΩΡΑ ΒΑΖΟΥΝ Σ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΕΝΤΑ-
 ΧΡΟΝΟ ΣΧΕΔΙΟ, *πράμα πού σημαίνει πώς* ΜΕΣΑ ΣΕ
 ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΘΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΟΥΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΟΙ
 ΤΑΞΕΙΣ, ΘΑ ΚΑΛΥΤΕΡΕΨΕΙ ΑΚΟΜΑ ΣΕ ΑΦΑΝΤΑ-
 ΣΤΟ ΒΑΘΜΟ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ,
 ΘΑ ΧΤΙΣΤΕΙ Η ΔΙΧΩΣ ΤΑΞΕΙΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙ-
 ΝΩΝΙΑ.

Αυτή είναι με πολύ λίγα λόγια η κατάσταση σ' όλο τον
 κόσμο. Κρίση, ανεργία, πείνα, πόλεμος και καταστροφή, στις χώ-
 ρες που κυριαρχεί ακόμα το κεφαλαιοκρατικό κοινωνικό σύστη-
 μα. Ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ὑλικοῦ
 καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαζῶν ἐκεῖ που κυριαρχεῖ
 τὸ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗ-
 ΜΑ.

Τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα ἀνεβαίνει

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες δὲν ἀναπτύσσεται μονάχα ἡ
 δημιουργικὴ ἀνοικοδομητικὴ δραστηριότητα τοῦ Σοβιετικοῦ
 Προλεταριάτου, ἀλλὰ καὶ ἡ **ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗ-**
ΡΙΟΤΗΤΑ τοῦ προλεταριάτου καὶ τῶν ἐργαζομένων μαζῶν
 σ' **ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ**. Παντοῦ οἱ ἐρ-
 γάτες, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ φτωχοὶ ἀγρότες, γενικὰ οἱ ἐργαζόμε-
 νοι, διεξάγουν μὲ πείσμα καὶ ἥρωισμό, συνεχεῖς ἀγῶνες γιὰ
 ν' ἀποκρούσουν τὴν κεφαλαιοκρατικὴν ἐπίθεση, γιὰ νὰ μαται-
 ώσουν τὶς περικοπὲς τῶν μισθῶν, τὴν αὐξηση τῶν ὠρῶν δου-
 λειᾶς, τὴν ἐλάττωσι τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Σ' ὅλες τὶς
 χώρες ξεσποῦν ἀπεργίαι ἢ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη, συγκρο-
 τοῦνται μαχητικὲς διαδηλώσεις. **Ἐκατοντάδες χιλιάδες, ἑκα-**
τομμύρια ἐργάτες, ἐργαζόμενοι καὶ ἄνεργοι μὲ ἐπικεφαλῆς
τοὺς κομμουνιστές, κατεβαίνουν στὸ στίβο τῆς ταξικῆς
πάλης. Ἀγωνίζονται κατὰ τῆς ἐλάττωσις τῶν μισθῶν, κατὰ
 τῆς αὐξησης τῶν ὠρῶν δουλειᾶς, ἐνάντια σὲς ἀπολύσεις.
 Γιὰ καλύτερο μεροκάματο, ὀχτώωρο, Κοινωνικὲς ἀσφα-

λίσεις. Για ψωμί ΕΙΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ, για ΤΑΧΤΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ. Κατὰ τῆς τρομοκρατίας, τοῦ φασισμού, κατὰ τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν κλπ.

ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ἑκατομμύρια ἐργάτες παλεύουν σκληρά, δίνουν, κάθε μέρα, μάχες μέσα στους δρόμους ἐνάντια στις σκατόχρωμες φασιστικές ὁρδές τοῦ Χίτλερ καὶ γιὰ τὶς ἄμεσες ἀπαιτήσεις τους. Οἱ δρόμοι καὶ οἱ πλατεῖες βὰφονται μὲ ἐργατικό αἷμα. Οἱ φυλακὲς γεμίζουν ἀπ' τοὺς καλύτερους ἀγωνιστὲς τοῦ Γερμανικοῦ Προλεταριάτου. Οἱ κομμουνιστικὲς ἑφημερίδες κλείστηκαν ὅλες. Οἱ κομμουνιστὲς βουλευτὲς ἀποκλείονται ἀπὸ τὴ Βουλὴ. Ἀπὸ τὴ μιὰ μέχρι τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Γερμανίας λυσσομανᾷ κι' ὀργιάζει ὁ φασισμὸς, ὀργανώνει ἄτιμες προβοκάτσιες ἀλὰ Γκουρκούλωφ.

Τὸ προλεταριάτο τῆς Γερμανίας ὅμως, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ἠρωϊκὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, εἶναι ἀκατάβλητο. Οἱ κομμουνιστὲς τῆς Γερμανίας μὲ ἀκούραστη, ἐπίμονη, συστηματικὴ καθημερινὴ δουλειὰ παραμερίζουνε τὰ ἐμπόδια πὺ βάζουν οἱ σοσιαλφασίστες ἡγέτες καὶ πραγματοποιοῦν μὲ τοὺς σοσιαλδημοκράτες καὶ χριστιανοὺς ἐργάτες, τὸ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ στὴν πάλη κατὰ τοῦ ΦΑΣΙΣΜΟΥ — ΠΕΙΝΑΣ — ΠΟΛΕΜΟΥ, γιὰ ΨΩΜΙ — ΔΟΥΛΕΙΑ — ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Στὴν ΚΙΝΑ, ἡ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ τῆς ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΕ ΕΠΑΡΧΙΑ. Ἐκατομμύρια ὀλόκληρα ἐργάτες κι' ἀγρότες ἀγωνίζονται ἐνάντια τοὺς γιαπωνέζους ἐπιδρομεῖς ληστὲς, τοὺς ἰμπεριαλιστὲς γενικὰ καὶ τὸ στήριγμά τους, τὸ ἀντιδραστικὸ Κουομιντὰγκ καὶ τοὺς στρατηγούς.

Στὴν ΠΟΛΩΝΙΑ, στὴ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, στὴν ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ, στὴν ΙΑΠΩΝΙΑ, στὴν ΙΣΠΑΝΙΑ, στὴ ΡΟΥΜΑΝΙΑ, τὸ προλεταριάτο δίνει ἀποφασιστικὲς μάχες μὲ τὸν ταξικό ἐχθρό. Οἱ δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης γιγαντώνουν. Ὅλοένα καὶ πιὸ πολὺ ἀνοίγεται ὁ δρόμος γιὰ τὴν προλεταριακὴ ἐξουσία, γιὰ τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου.

Σ' ὅλες τὶς κεφαλαιοκρατικὲς χῶρες, τὸ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ. ΔΕΚΑΔΕΣ κι' ἑκατοντάδες

ἐκατομμύρια ἐργάτες καὶ καταπιεζόμενοι παλεύουν γιὰ τὸ ψωμί τους. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς σοσιαλιστικῆς ἀνοικοδόμησής ποὺ συντελεῖται στὴ Σοβιετικὴ Ἑνωσὴ ΟΛΟΕΝΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΖΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ.

Πείνα, φασισμός, πόλεμος

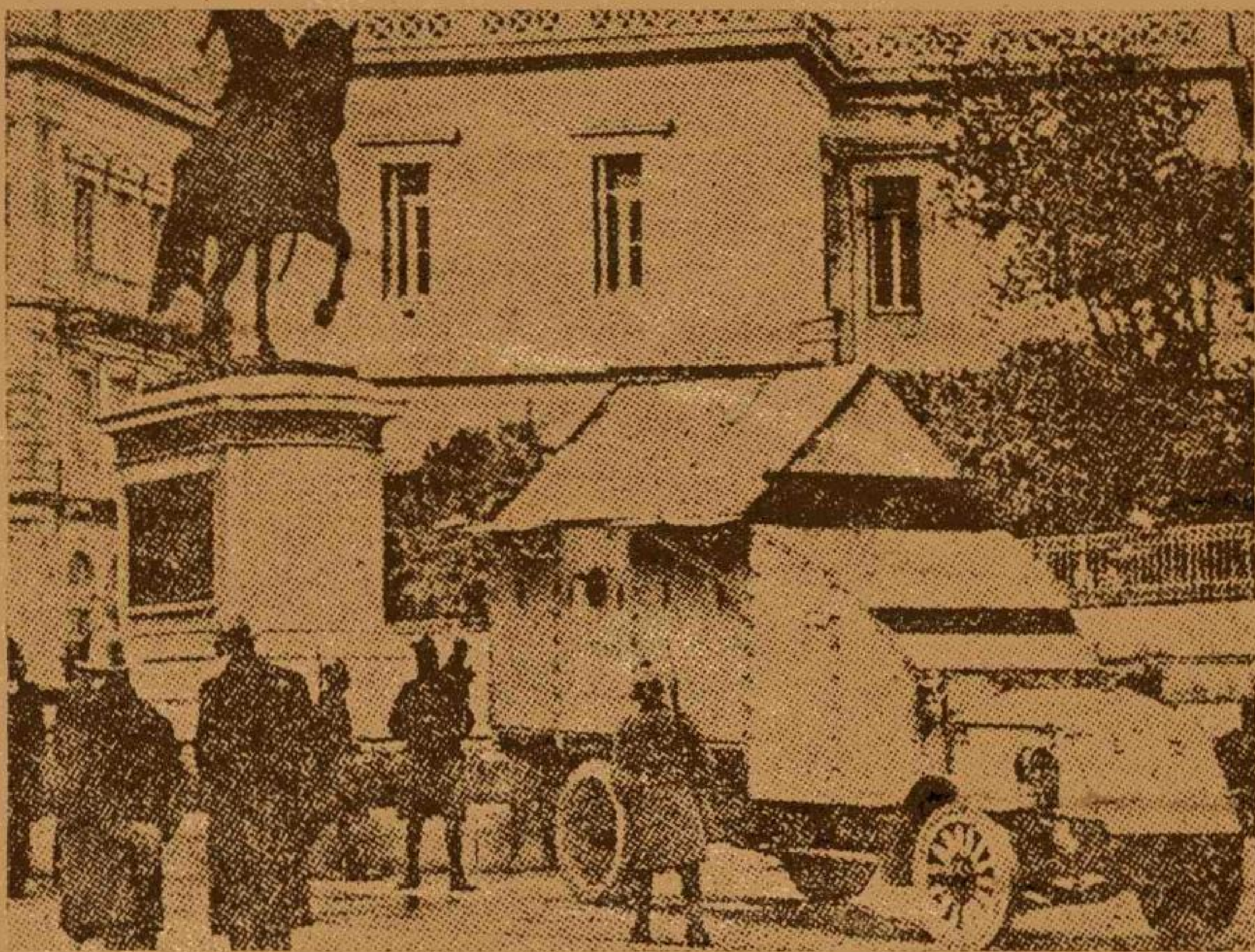
ἴσον ἢ καπιταλιστικὴ ἔξοδος ἀπ' τὴν κρίση

Οἱ προσπάθειες τῆς ἀστικῆς τάξης νὰ φορτώσει τὰ βάρη τῆς κρίσης στοὺς ὄμους τῶν καταπιεζομένων, καταδικάζοντας στὴν πείνα αὐτοὺς καὶ τὰ παιδιά τους, δυναμώνουν τὴν ἀγανάχτηση τῶν μαζῶν καὶ ὀξύνουν ἀκόμα πιὸ πολὺ τοὺς ταξικούς ἀγῶνες. Τὸ δυνάμωμα τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ραδιουργιῶν γιὰ τὸ ξαναμοίρασμα τοῦ κόσμου καὶ κυρίως γιὰ τὴν ἀντισοβιετικὴ ληστρικὴ ἐπέμβαση, κάνουν ΑΜΕΣΟ τὸν ΤΡΟΜΕΡΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΝΑ ΕΠΕΧΤΑΘΕΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΟΥ ΛΥΣΣΟΜΑΝΑΕΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΟ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ἀγκαλιάζεται ἀπὸ τοὺς ληστὲς κεφαλαιοκράτες ὅλου τοῦ κόσμου, σὰν ἡ ἀποτελεσματικότερη μέθοδος γιὰ τὸ τσάκισμα τῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου καὶ τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, γιὰ τὸ ξεπέραςμα τῆς κρίσης σὲ βάρος τῆς φτωχολογιᾶς, μὲ τὴν ἐπιβολὴ τῆς πολιτικῆς τῆς ΠΕΙΝΑΣ καὶ τοῦ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Σ' ὅλες τὶς κεφαλαιοκρατικὲς χῶρες τὰ κοινοβουλευτικὰ καὶ «δημοκρατικὰ» στολίδια γιὰ τὴν ἐξαπάτηση τοῦ φτωχοῦ λαοῦ παραχωροῦν τὴ θέση τους στὶς μέθοδες τῆς ἀνοιχτῆς βίας. Ἡ πολιτικὴ ἀντίδραση, ἡ τρομοκρατία, στὴν ἐποχὴ μας, συναγωνίζεται τὴν ἱερὰ ἐξέταση τοῦ Μεσαίωνα. Ὡς τόσο ἀπὸ τὴν ΙΣΤΟΡΙΑ καὶ ἀπὸ τὴν ΠΕΙΡΑ τῆς ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ ἓνα πράγμα φαίνεται καθαρά. Πὼς τὸ ΣΑΠΙΟ καὶ ΧΡΕΩΚΟΠΗΜΕΝΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗ-

ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΠΟΥ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΕΜΕΝΟ
 ΙΔΡΩΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΣΕ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ
 "ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΧΘΡΟ,"

"Ένα θωρακισμένο αὐτοκίνητο, σταθμεύει ἄντικρυ ἀπ' τὴν
 ἔφημερίδα τῶν ἐργατῶν, τὸ Ριζοσπάστη, ἕτοιμο νὰ σπείρει
 τὸ θάνατό...."

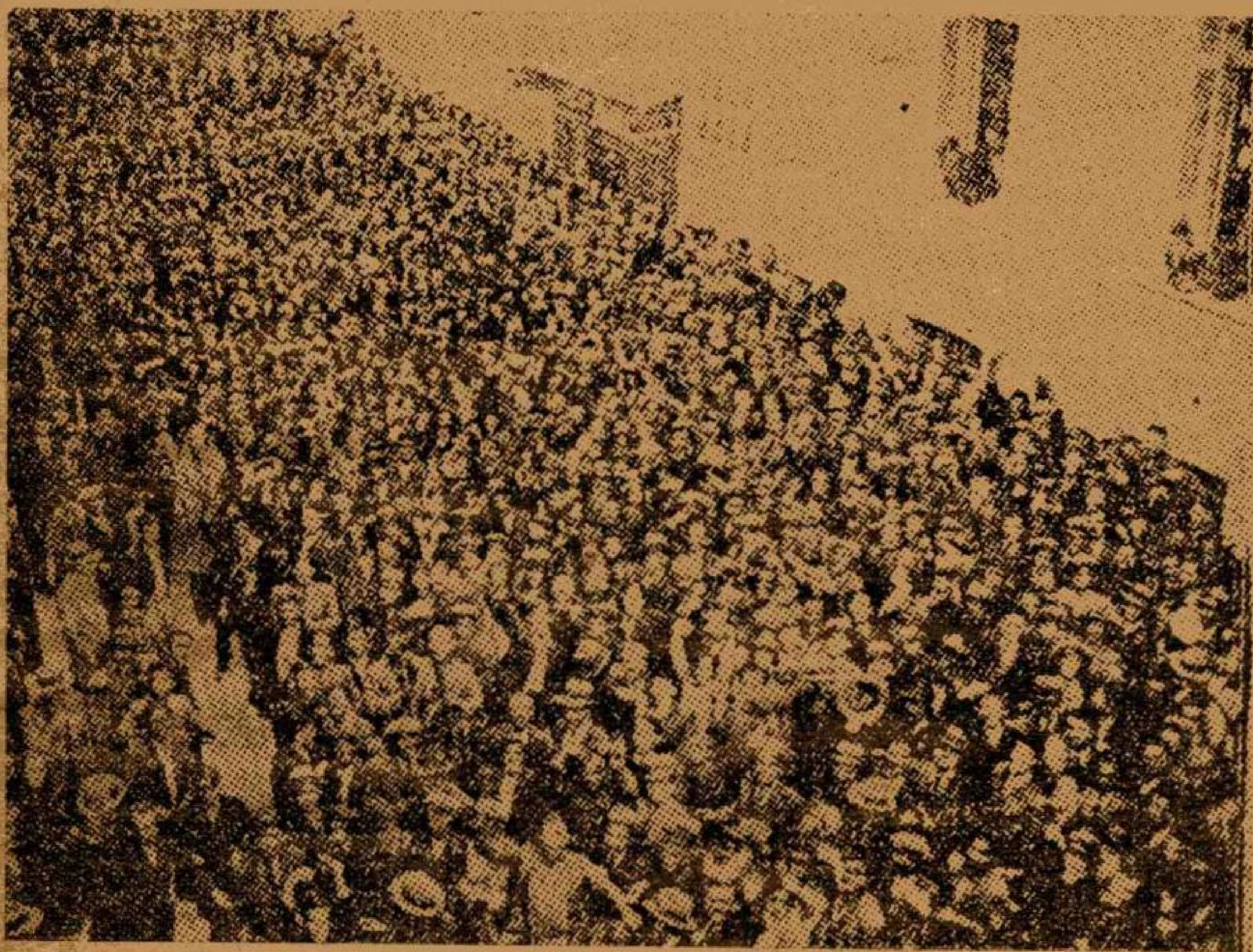
ΜΑ ΘΑ ΣΩΡΙΑΣΤΕΙ ΣΕ ΣΥΝΤΡΙΜΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ
 ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑ-
 ΤΟΥ, ΠΩΣ Η ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ
 ΘΡΙΑΜΒΕΨΕΙ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ.

Γιὰ τὸν δικό μας Κόκκινος Ὀχτώβρη

Καὶ στὸ πείσμα ὅλων τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ
 τῆς φτωχολογιᾶς τῆς χώρας μας, κι' ἐμεῖς, οἱ προλετᾶριοι
 τῆς Ἑλλάδας, σὲ συμμαχία μὲ τὴν φτωχὴ ἄγροτιὰ καὶ μὲ ἐπι-
 κεφαλῆς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, τραβᾶμε σταθερὰ γιὰ τὸν

δικό μας ΚΟΚΚΙΝΟ ΟΧΤΩΒΡΗ. Αυτό το δρόμο ανοίγουν οί καθημερινοί αγῶνες τῶν ἐργατῶν καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, σ' αὐτὸ τὸ δρόμο ὀδηγοῦν οί μεγάλες ταξικὲς συγκρούσεις σὰν τὶς ΑΠΕΡΓΙΕΣ τοῦ ΜΑΗ — ΙΟΥΝΗ καὶ τοῦ ΔΕΚΕΜΒΡΗ τοῦ 1932. Σ' αὐτὸ τὸ δρόμο προσανατολίζονται ὀλοένα καὶ πιὸ πολὺ, οί μᾶζες πού ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τῶν ἀστικῶν κομμάτων καὶ τοῦ σοσιαλφασισμού (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀντεπαναστατικῦ τροτσκισμού) καὶ τάσσονται κάτω ἀπὸ τὴν τιμημένη σημαία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 6ης ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΙ' ΑΤΡΑΝΤΑΧΤΟ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΚΙ' ΕΝΑΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΤΛΕΙΚΩΝ ΜΑΧΩΝ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ.

Καὶ ἡ ΠΡΟΣΕΧΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ, Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 6ης ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ,

... στοὺς ἐξεγερμένους ἐργάτες καὶ βιοπαλαιστὲς.

ΘΑ ΜΑΣ ΟΠΛΙΣΕΙ ΜΕ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΠΕΡΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΜΑΣ, ΘΑ ΜΑΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΞΑΓΟΥΜΕ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ, ΚΑΛΥΤΕΡΑ, ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥΣ, ΤΙΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΜΑΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.

«Κυβέρνηση πυγμῆς»

για να εξανδραποδίσει τούς εργαζόμενους

Είπαμε στην αρχή γιατί ο Βενιζέλος πέντε μήνες μετά τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου προκήρυξε καινούργιες εκλογές. Για να αντιμετωπίσει την κρίση και την καταστροφή της κεφαλαιοκρατικής οικονομίας - σὲ βάρος τῶν εργαζομένων μαζῶν, ἔπρεπε νὰ βάλει σὲ εφαρμογὴ **σκληρότερα μέτρα πείνας**. Αὐτὸ φαίνεται καὶ στὸ πρόγραμμά του. Ὁ Καφαντάρης, μιλῶντας ἐξ ὀνόματος τοῦ «κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ», στὸν προγραμματικὸ του λόγο, στὸ θέατρο «Κεντρικό», εἶπε ἐπὶ λέξει «ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ εἶναι προϋπολογισμὸς ἐνδείας, πὺν παραλύει τίς ζωτικὲς δυνάμεις τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς ἐπιβολῆς εἰς αὐτὸν φορολογικῶν βαρῶν δυσβασιάκτων καὶ διὰ τῆς ἀποστερήσεώς του ἀπὸ στοιχειώδη μέσα καὶ ὑπηρεσίας ἀπαραιτήτους διὰ τὴν ὕλικὴν καὶ πνευματικὴν του ἀνάπτυξιν». Αὐτὸ ρωμέϊκα θὰ πεῖ καινούργοι φόροι, κυριολεκτικὰ στράγγισμα καὶ εξανδραποδισμὸς τῶν μαζῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ εργαζόμενοι ἀντιστέκονται, παλεύουν ἀποφασιστικὰ ἐνάντια στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς πείνας, γι' αὐτὸ χρειάζονταν μιὰ «ἰσχυρὴ κυβέρνησις, κυβέρνησις πυγμῆς» πὺν θὰ μπορούσε νὰ τσακίσει καὶ νὰ πνίξει μέσα στὸ αἷμα τοὺς ἀγῶνες τῶν καταπιεζομένων. Γι' αὐτὸ ὁ Βενιζέλος προανάγγειλε καὶ τροποποίησις τοῦ Συντάγματος. Γι' αὐτὸ ἔκανε τὸ συνασπισμὸ μὲ τὸ φορομπήχτη Καφαντάρ-

ρη, τὸν τραγέλαφο Παπαναστάση, τὸν ἀγροτοκάπηλο Μυλωνᾶ. Γι' αὐτό, ξαπόλυσε ἄγρια τρομοκρατία ἐνάντια στὸ Ἐνιαῖο Μέτωπο Ἐργατῶν-Ἀγροτῶν. Γι' αὐτὸ ἔκανε τὶς ἐκλογές μὲ σύστημα πλειοψηφικό.

Οἱ μᾶζες ἀποδοκιμάζουν τὴν πολιτικὴ τῆς ἀγνωριστοποίησης

Τ' ἀποτελέσματα ὅμως τῶν ἐκλογῶν ἀναποδογύρισαν τὰ σχέδια τοῦ Βενιζέλου. Οἱ ἐργαζόμενοι ποὺ μαύρισαν τὸ Βενιζέλο, ἀποδοκίμασαν τὶς ὁμαδικές σφαγές καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀγνωριστοποίησης ποὺ ἐφάρμοσε μιὰ ὀλόκληρη τετραετία. Ἐνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀπ' αὐτοὺς ψήφισαν τὸν Τσαλδάρη καὶ τὴν παρέα του. Ἡ ἀντιβενιζελικὴ καὶ ἀντικεφαλαιοκρατικὴ δημαγωγία, οἱ ὑποσχέσεις γιὰ τὴ χορήγηση τῶν 25 ὀ⁰ στοὺς πρόσφυγες, οἱ προπαγάνδες, πὼς ἔτσι κι' ἔτσι δὲν βγαίνει τὸ κόκκινο ψηφοδέλτιο καὶ γιὰ νὰ πέσει ὁ Βενιζέλος πρέπει νὰ ψηφιστεῖ ὁ Τσαλδάρης, ὅλα αὐτὰ καὶ τὸ ὅτι τὸ Κόμμα μας δὲν κατόρθωσε νὰ μπεῖ μέσα σ' ὅλα αὐτὰ τὰ δυσανεστημένα καὶ ἀριστεροποιούμενα στρώματα καὶ νὰ τὰ τραβήξει στὸ σωστὸ δρόμο, ἔκαναν ὥστε τὸ ψηφοδέλτιο τῆς «Ἐνωμένης ἀντιπολίτευσης» νὰ συγκεντρώσει περισσότερες χιλιάδες ψήφους ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἐκλογές καὶ τὴν πλειοψηφία τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν. Ἐτσι τὸ κόκκαλο τῆς ἐξουσίας ξέφυγε ἄλλη μιὰ φορὰ ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Βενιζέλου καὶ ξεχωριστὰ ἀπ' αὐτό, καὶ τὸ κυριότερο, ἀπ' τὶς ἐκλογές τῆς 5ης τοῦ Μάρτη τὸ Κόμμα μας ἔβγαине μὲ σημαντικὰ αὐξημένες τὶς δυνάμεις του.

Τὸ Κόμμα μας, μοναδικὸς νικητὴς τῆς 5 τοῦ Μάρτη

Τὸ Κόκκινο ψηφοδέλτιο συγκέντρωσε σ' ὅλη τὴ χώρα πάνω ἀπὸ 80.000 ψήφους. Μιὰ αὐξηση δηλαδὴ πού, μέσα σὲ πέντε μῆνες, φτάνει τὰ 40 στὰ ἑκατό. Αὐτό, ἂν ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας τὴν τρομοκρατία, μὲ τὴν ὁποία προσπαθοῦσε νὰ πνίξει τὴν ἐκλογικὴ πάλη τοῦ Ἐνιαίου Μετώπου ἢ ἀστικὴ τάξη, καθὼς καὶ τὶς πρόσθετες δυσκολίες ποὺ δημιούργησε τὸ πλει-

οιηφικὸ σύστημα καὶ τὸ ὅτι οἱ νέοι ἐκλογεῖς ἀποκλείστηκαν κ.τ.λ., δείχνει τὴ μεγάλη νίκη τοῦ Κομμουνιστικοῦ μας Κόμματος. Αὐτὸ μὲ τρόπο ἀναγκάζονται νὰ τὸ ὁμολογήσουν καὶ οἱ ἄστικὲς ἐφημερίδες. Ἔτσι στὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα» τῆς 7 Μαρτίου διαβάζουμε τὴν παρακάτω ἄποψη :

«Ἀπερροφημένοι οἱ ὄπαδοὶ τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ καὶ τῆς ἠνωμένης ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τὰ αἰσθήματα ἐνθουσιασμοῦ ἢ ἀπογοητεύσεως ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν παράταξιν των δὲν ἐπρόσεξαν μίαν ἐξαιρετικῶς σημαντικὴν λεπτομέρειαν : Τὰς αἰσθητῶς ἠύξημένας χιλιάδας ψήφων ποὺ ἔλαβον οἱ κομμουνισταὶ ὑποψήφιοι τῆς πρωτευούσης».

Τὸ ἴδιον τὸ «Βῆμα» τῆς 7 Μαρτίου στὸ κύριον ἄρθρον γράφει :

«Καὶ εἶναι ἀκόμη, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν κομμουνιστῶν ὑποψηφίων, τῆς προχθεσινῆς ἐκλογῆς, χωρὶς ν' ἀνέλθουν εἰς ἀστρονομικὰ ὕψη ἐσημείωσαν μολαταῦτα μίαν ἀλματωδῶς αὐξουσαν πρόοδον, ἡ ὁποία ἔδωκεν ὠθηοῖν καὶ βαθυτέραν ἔννοιαν εἰς τὰς χθεσινὰς αἱματηρὰς ἐξορμήσεις τῶν κομμουνιστῶν τῆς πρωτευούσης».

Τέτοιου εἴδους σχόλια βρῖσκουμε καὶ στὶς ἄλλες ἄστικὲς ἐφημερίδες. Ἔτσι τὰ «Ἀθηναϊκὰ Νέα» καὶ τὸ «Ἔθνος» τῆς 7 Μαρτίου δημοσιεύουν τὶς παρακάτω ἀπόψεις :

«**Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ.**— Οἱ πανηγυρίζοντες μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν μίαν ἀπλὴν κομματικὴν ἐπικράτησιν θὰ ἔπρεπεν — ἄς τὸ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον — νὰ προσέξουν μὲ μεγαλειτέραν σοβαρότητα τὰ ἀποτελέσματα τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας τῆς 5ης Μαρτίου. Θὰ ἔβλεπαν τότε τὴν σημαντικὴν αὐξήσιν τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας συνεκέντρωσε τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Δὲν θὰ κρυφθῶμεν πίσω ἀπὸ τὰ δάκτυλά μας διὰ νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς ἐκάστην ἐκλογὴν σημειοῦται σταθερὰ καὶ σημαντικὴ αὐξήσις τῶν κομμουνιστικῶν ψήφων. Θὰ ἦτο ὑπερβολὴ εἰάν ἀπεδίδοτο ἐξαιρετικὴ σημασία εἰς τὸ γεγονὸς. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἀφ' ἑνὸς πιέζουσα τὰ λαϊκὰ στρώματα, ἢ ἀνίερος δημαγωγία τῆς μέχρι χθὲς ἀντιπολιτεύσεως ἀφ' ἑτέρου, ἐδημιούργησαν ἔδαφος ἐκτάκτως γόνιμον διὰ τὰ ὄργανα τῆς Μόσχας. Θὰ ἀπετέλει ὁμως καὶ ἀσυγχώρητον σφάλμα ἢ ἀδιαφορία ἀπέναντι τοῦ ἐνισχυομένου συνεχῶς ὄγκου τῶν ἐρυθρῶν».

«Αἱ κομμουνιστικαὶ ψῆφοι παρουσιάζουν νέαν αὐξήσιν ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐκλογὰς τῆς 25 Σεπτεμβρίου. Τὸ γεγονὸς δὲν εἶναι βεβαίως ἐξαιρετικὰ ἀνησυχητικόν, διότι ὁ Κομμουνισμὸς εἰς τὸν τόπον μας δὲν ἔχει εὐτυχῶς ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ ν' ἀπο-

τελέσει σοβαρόν κίνδυνον, πάντως ὅμως ἡ βιθμιαία ἐνίσχυσίς του δέον νὰ προκαλέσει ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνώντων καὶ ὄλων τῶν ἀστικῶν κομμάτων» («Ἐθνος» 7 Μαρτίου).

Τὴν ὁμολογία αὐτὴ καὶ τὸν τρόπο γιὰ τὴν ἀλματώδη αὐξήση τῶν κομμουνιστικῶν ψήφων, τὸν βρίσκουμε ἀκόμα καὶ στὰ διαγγέλματα καὶ τὶς προκηρύξεις τοῦ Πλαστήρα, Καὶ ἡ διχτάτορία τοῦ Πλαστήρα, ποὺ στρέφουνταν ὀλόκληρα ἐνάντια στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες, **φανέρωσε** μαζί μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ Βενιζέλου νὰ κρατήσῃ ὅπωςδήποτε τὸ κόκκαλο τῆς ἐξουσίας, **τὴν προσπάθεια τῆς ἀστικῆς τάξης, νὰ σταθεῖ πάνω στὸ στρατιωτικοφασιστικὸ πραξικόπημα γιὰ «νὰ σταματήσῃ τὴν πρόοδο τοῦ Κομμουνισμοῦ» καὶ νὰ πνίξῃ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα.**

Λογάριαζαν δίχως τὸν ξενοδόχο

Αὐτοὶ ἦταν οἱ εὐσεβεῖς πόθοι τοῦ Βενιζέλου, τοῦ Πλαστήρα καὶ τῆς μεγαλείτερης μερίδας τῆς ἀστικῆς τάξης. Ὅλοι αὐτοὶ ὅμως λογάριαζαν δίχως τὸν ξενοδόχο. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ τὰ φτωχὰ λαϊκὰ στρώματα, μόλις πληροφορήθηκαν τὸ πρωὶ τῆς 6 τοῦ Μάρτη, τὸ στρατιωτικὸ φασιστικὸ πραξικόπημα, ξεχυθῆκαν στοὺς δρόμους.

Τεράστιες διαδηλώσεις, μὲ δεκάδες χιλιάδες ἐργαζόμενους παρέλασαν μέσα στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας. Μπροστὰ στὸν ὄγκο καὶ τὴ μαχητικότητα τῶν διαδηλωτῶν, οἱ διαταγές τοῦ καραγκιόζη Πλαστήρα ἔγιναν κουρελόχαρτα. Οἱ προκηρύξεις, ποὺ ἔβγαλε καὶ μοίρασε σὲ χιλιάδες, ἀπειλοῦσαν γῆ καὶ οὐρανό. «Πᾶσα συγκέντρωση πολιτῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς». «Ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος». «Οἰοιδήποτε πολῖται ἤθελον ἀποπειραθεῖ παρὰ τὴν διαταγὴν μας νὰ συγκεντρωθοῦν θὰ διαλυθοῦν βιαίως καὶ διὰ τῶν ὄπλων» κλπ. Μὲ τὶς προκηρύξεις αὐτὲς οἱ ἡρωϊκοὶ διαδηλωτὲς σκούπισαν τὸν πῆλο τους.

Ἀκόμα γράφανε στὰ παληὰ τους παπούτσια τὶς «συμβουλές» τοῦ Τσαλδάρη καὶ τῶν ἐπιτελῶν του. Ὁ σταφιδόψωμος δολοφόνος τοῦ Ἀδαμόπουλου ἔβγαине κάθε λίγο στὸ μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ του γιὰ νὰ πεῖ στοὺς διαδηλωτὲς τῆς ὁδοῦ Χαρι-

λάου Τρικούπη πὼς «ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἀναμείνει μετὰ ἡρεμίας καὶ ἡσυχίας».

*Ἄλλοίμονο, ἂν οἱ ἐξεγεργμένες μᾶζες ἄκουαν τὶς ψωραλέες συμβουλές τοῦ ἀντιλαϊκοῦ Τσαλδάρη. Ἡ στρατιωτικοφασιστικὴ δικτατορία θὰ εἶχε καθήσει γιὰ καλὰ στίς πλᾶτες τῆς φτωχολογιᾶς. Οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Ἀθήνας, ἐργάτες στὴ μεγάλη πλειοψηφία τους, ἀπὸ ἔνστιχτο καὶ αὐθόρμητα καταλάβαιναν τί ἔπρεπε νὰ κάνουν. Καὶ τὸ ἔκαναν. Διαδήλωναν μαχητικὰ ὅλη μέρα. **Ἔγιναν κυρίαρχοι τῶν δρόμων σὲ πείσμα τῶν τάνκς καὶ τῶν πολυβόλων, ποὺ σκορποῦσαν τὸ θάνατο, σὲ πείσμα τῶν «Ναπολεόντιων» διαταγῶν τοῦ Πλαστήρα καὶ τῶν πανικόβλητων συμβουλῶν τοῦ Τσαλδάρη.***

Μέσα στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας ξετυλίχθηκαν σκηνές ἀφάνταστου ἡρωϊσμοῦ. Οἱ ἀντλίες κατάβρεχαν. Τὰ πολυβόλα μέσα ἀπ' τὰ τάνκς καὶ ἀπ' τὶς ταράτσες τῶν δημοσίων κτιρίων σκορποῦσαν τὸ θάνατο. Οἱ διαδηλωτὲς ὅμως δὲν ὑποχωροῦσαν. **Προχωροῦσαν.** Οἱ γραμμὲς τους ἀντὶ ν' ἀραιώσουν πύκνωναν.

Γιὰ Ψωμί - Δουλειᾶ - Λευτεριά

Μιὰ διαδήλωση μὲ πάνω ἀπὸ 30.000 καὶ μὲ τὰ συνθήματα ΨΩΜΙ καὶ ΔΟΥΛΕΙΑ διέσχισε τὴν ὁδὸ Σταδίου καὶ ἔθφασε στὴν Ὁμόνοια. Στὴ Λεωφόρο Πανεπιστημίου, στὴν ὁδὸ Ἀκαδημίας, στὴν ὁδὸ Χαριλάου Τρικούπη ἄλλες δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτὲς. Μέλη τοῦ Κομ. Κόμματος καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας ἔριχναν τὰ συνθήματά μας: «Κάτω ἡ στρατιωτικοφασιστικὴ δικτατορία» «Κάτω ἡ τρομοκρατία» «ΨΩΜΙ - ΔΟΥΛΕΙΑ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ» «Ζήτω τὸ Ἐνιαῖο Μέτωπο Ἐργατῶν Ἀγροτῶν» «Ζήτω τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα».

Οἱ φαντάροι δὲ βαρᾶνε τ' ἀδέρφια τους

Ὁ ὄγκος καὶ ἡ μαχητικότητα τῶν μαζῶν, ἀλλὰ μαζὶ μ' αὐτὸ καὶ οἱ συμπάθειες ποὺ ἐκδηλώνανε οἱ φαντάροι στοὺς διαδηλωτὲς, ἡ ἄρνησή τους νὰ βαρέσων, ὅλα αὐτὰ ἔκαναν τοὺς

σακαράκες νὰ χεστοῦν. Οἱ χαφιέδες τὶς βραδυνὲς κυρίως ὥρες σαρώθηκαν κυριολεκτικά. Ἔβλεπες ἀστυφύλακες νὰ βγάζουν τὸ πηλίκιο καὶ νὰ τὸ κρύβουν κάτω ἀπ' τὸ χιτώنيό τους γιὰ νὰ διαφύγουν τὴν προσοχὴ τῶν διαδηλωτῶν. Τόση ἦταν ἡ μαχητικότητα καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ διάθεση τῶν μαζῶν ὥστε σ' ὄλους σχεδὸν τοὺς ὁμίλους ποὺ συζητοῦσαν, ἄκουες νὰ σχολιάζουν μὲ ἀγανάκτηση τὶς ὑποδείξεις τοῦ Τσαλδάρη νὰ κάτσουν ἡσυχά. Πολλοὶ ἔλεγαν: «**Μόνο οἱ Κομμουνιστὲς εἶναι ἱκανοὶ νὰ κάνουν πραγματικὸ ὄργωνα καὶ νὰ τσακίσουν τὴ δικτατορία**». Εἶχαν δίκην. Αὐτὸ τὸ ἤξερε καὶ ὁ Τσαλδάρης ποὺ ἤξερε ἐπίσης πὼς ἡ πάλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μαζῶν ἐνάντια στὴν δικτατορία τοῦ Πλαστήρα, εἶχε τὸ χαραχτήρα τῆς πάλης ἐνάντια στὴ δικτατορία τοῦ κεφαλαίου γενικὰ καὶ συνεπῶς καὶ ἐνάντια στὸν Τσαλδάρη. Γι' αὐτὸ ἔκανε τοὺς ἐξορκισμοὺς του «ἡσυχᾶστε, ἀναμένετε ἐν ἡρεμία». Γι' αὐτό, ὅταν τὶς βραδυνὲς ὥρες ἐμφανίστηκαν πρὸ ὀργανωμένες καὶ συμπαγεῖς οἱ κομμουνιστικὲς δυνάμεις στὸ στίβο τῆς πάλης, πανικόβλητοι, ὁ Τσαλδάρης, ὁ Βενιζέλος κι' οἱ στρατοκράτες βιάζονταν ν' ἀναθέσουν στὸ συμβούλιο τῶν στρατηγῶν «τὴν προσωρινὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως».

Ὁ Πλαστήρας γκρεμοτσακίστηκε

Οἱ ἐργαζόμενες μάζες μὲ τὸν ὄγκο τους, μὲ τὴν ἡρωϊκὴ τους μαχητικότητα, μὲ τὴν κατάκτηση τῶν δρόμων, συντριψαν καὶ ἔκαναν σκουπίδια τὸ στρατιωτικοφασιστικὸ πραξικόπημα τοῦ Πλαστήρα. Ἀποφασιστικὴ ἐπίδραση στὴ γλήγορη συντριβὴ τῆς «δικτατορίας», εἶχε ἡ ὀργανωμένη ἐπέμβαση τοῦ κόμματός μας καὶ τῆς ΟΚΝΕ τὶς ἀπογευματινὲς καὶ βραδυνὲς ὥρες. Κι' ἀληθινά, ἄλλη θὰ ἦταν ἡ τροπὴ τῶν γεγονότων, ἂν ἐμεῖς κατορθώναμε ἔγκαιρα κι' ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ οἴξουμε ὅλες τὶς δυνάμεις μας στοὺς δρόμους, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μαζῶν. Ἄν ἐπεμβαίναμε ἀπ' τὸ προῖ, ὀργανωμένα καὶ μὲ σωστὰ μαχητικὰ συνθήματα. Γιατί, κι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ

τονίσουμε ἐδῶ, συνθήματα ὅπως αὐτὰ: «Στήστε ὁδοφράγματα» «Ἀφοπλίστε τοὺς σακαράκες» κ.τ.λ., ἔπιαναν καὶ μπορούσαν θαυμάσια νὰ πραγματοποιηθοῦν. Αὐθόρμητα κι' ὄλας οἱ μᾶζες, ἔριχναν σκάλες κι' ὅτι ἄλλο εὔρισκαν μέσα στοὺς δρόμους γιὰ νὰ μὴ μπορούν νὰ περάσουν τὰ τάνκς. Χαρακτηριστικὴ ἐπίσης τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἐνότητος ποὺ ὑπῆρχε στὴ δράση τῶν μαζῶν κυρίως στὶς διαδηλώσεις ποὺ ὀργανώθηκαν ἀπὸ μᾶς τοὺς κομμουνιστὲς εἶναι ἡ παρακάτω σκηνή.

Μὲ τὸ πτώμα τοῦ σκοτωμένου καὶ τὸν ὕμνο τῆς Διεθνοῦς

Μιὰ διαδήλωση μὲ 3.000 ἐργάτες προχωρῶντας βρέθηκε μπρὸς σ' ἓνα τάνκς, ποὺ ἀμέσως γύρισε τὶς κἀνες τῶν πολυβόλων του κι' ἐτοιμάζονταν νὰ θερίσει. Ἐνας σύντροφος ἀπ' τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διαδήλωσης δίνει τὸ παράγγελμα **Προνηδόν!** κι' ὅλη αὐτὴ ἡ μᾶζα ξαπλώνεται στὸ λεπτὸ χάμου. Οἱ σακαράκες ποὺ βρίσκονταν πάνω στὸ τάνκς τᾶχασαν κι' ἐθεώρησαν φρόνιμο νὰ κάνουν τὴν πάπια. Σκηνὲς ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, ἄπειρες ξετυλίγονται μέσα στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας. Τὰ θύματα τῆς φασιστικῆς θηριωδίας γίνονται σύμβολα πάλης καὶ μαχητικῆς ἐξόρμησης. Μὲ τὸ πτώμα τοῦ σκοτωμένου ἐργάτη Παυλάτου μπροστὸ καὶ μὲ κόκκινες σημαῖες, μὲ τὸ πένθιμο ἐμβατήριον καὶ τὸν ὕμνο τῆς Διεθνοῦς, χιλιάδες ἐργάτες διαδηλώνουν ἐπὶ 1 1/2 ὥρα στοὺς πρὸ κεντρικοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας.

Οἱ ὁμιλητὲς τοῦ Κόμματός μας ξεσκεπάζουν τὸ ρόλο καὶ τὸ σκοπὸ τοῦ στρατιωτικοφασιστικοῦ πραξικοπήματος καὶ καλοῦν τοὺς ἐργάτες νὰ δυναμώσουν τὴν πάλη τους. Καλοῦν τοὺς φαντάρους νὰ συναδελφωθοῦν μὲ τοὺς ἐργάτες, πράμα ποὺ βρίσκει ἀπήχηση. Οἱ φαντάραι, σ' ὄλες τὶς περιπτώσεις, ἀρνήθηκαν νὰ χτυπήσουν τ' ἀδελφία τους. **Οἱ δυὸ σκοτωμένοι καὶ οἱ τριάντα τραυματισμένοι τῆς 6ης τοῦ Μάρτη πέσανε ἀπὸ τὰ πληρωμένα δολοφονικὰ βόλια τοῦ Γύπαρη καὶ τοῦ Μοσχοβίτη καὶ τῶν καθαυμάτων ποὺ στρατολόγησαν ἀνάμεσα στοὺς σακαράκες καὶ τ' ἀποβράσματα τῆς κοινωνίας.**

Τί μᾶς δίδαξε ἡ 6 τοῦ Μάρτη

Τὸ αἷμα ποὺ ἄνανδρα ἔχυσαν οἱ πλερωμένοι δολοφόνοι, δὲν πάει χαμένο. Οἱ ἐργαζόμενος μᾶζες, μὲ τὴν ἥρωϊκὴν πάλη τους, μὲ τὴν ἀνατροπὴ τῆς διχτατορίας, κέρδισαν μιὰ πρώτη τάξεως καὶ ἀποφασιστικῆς σημασίας πολιτικὴ νίκη. Νὰ ἀναποδογυρίσεις μέσα σὲ 12 ὥρες ἓνα στρατιωτικοφασιστικὸ πραξικόπημα, εἶναι ἓνα μεγάλο κατόρθωμα. Καὶ ἡ τιμὴ γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς Πλαστηρικῆς διχτατορίας ἀνήκει ὀλόκληρη στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ γενικὰ στὴ φτωχολογιά. Ἐπὶ τὴν ἥρωϊκὴν πάλη τῆς 6 τοῦ Μάρτη, δὲν εἶναι μονάχα ἡ ἀνατροπὴ τῆς στρατιωτικοφασιστικῆς διχτατορίας. Ἄνεχτίμητο ἀληθινὰ κέρδος εἶναι ἀκόμα καὶ τὸ ὅτι, δεκάδες κι' ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐργαζόμενοι, μέσα στὴ φωτιὰ τῶν ταξικῶν μαχῶν τῆς 6 τοῦ Μάρτη, κάτω ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν πολυβόλων καὶ τῶν μυδραλλιοβόλων, εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους τὴν ἀκατανίκητη δύναμή τους, τὴ δύναμη τῆς μάζας. Καὶ ἔμαθαν ἀπὸ τὴν ἴδια τους τὴν πείρα, πὼς ἡ μαζικὴ καὶ μαχητικὴ δράση, ἡ κατάκτηση τῶν δρόμων ἀπὸ τὸν ἐργαζόμενον λαό, εἶναι τὰ ἀκατάβλητα ὄπλα τῆς φτωχολογιάς, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἱκανὴ νὰ συντρίψει κάθε καινούργια ἀπόπειρα στρατιωτικοφασιστικοῦ πραξικοπήματος, διχτατορίας κλπ.

Τὸ Ἐνιαῖο Μέτωπο ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ

Τὰ γεγονότα τῆς 6 τοῦ Μάρτη, ἔδωσαν καὶ σὲ μᾶς στοὺς κομμουνιστὲς μαθήματα τεράστιας ἐπαναστατικῆς σημασίας. Ἐμεῖς πάντα ἀκούραστα μὲ τὴν καθημερινὴ δουλειά μας προσπαθοῦμε νὰ συνενώσουμε τὶς δυνάμεις τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτικῆς φτωχολογιάς κι' ὅλων τῶν ἐργαζομένων στὴν πάλη γιὰ τὰ ζητήματά τους κι' ἐνάντια στὶς λυσσασμένες ἐπιθέσεις τῆς κεφαλαιοκρατίας, ποὺ πότε μὲ τὴν αὔξηση τῶν φόρων, πότε μὲ τὴν ἐλάττωση τοῦ μεροκάματος, τὶς ἀπολύσεις κλπ. ρίχνει τοὺς ἐργαζόμενους σὲ πρὶν μεγάλη ὀλοένα πείνα, ἀνεργία, δυστυχία.

Στὴ δουλειά μας αὕτη βρίσκουμε ἀντιμέτωπη τὴ λυσσασμένη ἀντίδραση τοῦ κράτους, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν πραχτό-

ρων τους σοσιαλφασιστῶν ἡγετῶν (μέσα σ' αὐτοὺς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἀρχαιοφασίστες κλπ. τροτσκιστές). Ὅλα τὰ μέσα μπαίνουνε σ' ἐφαρμογὴ γιὰ ν' ἀπομονωθεῖ τὸ Κόμμα μας ἀπὸ τὶς μᾶζες καὶ νὰ χτυπηθεῖ τὸ Ἐνιαῖο Μέτωπο τῶν ἐργαζομένων μαζῶν. Οἱ συκοφαντίες, οἱ προκλήσεις, οἱ φυλακίσεις, οἱ ἐκτοπισμοί, οἱ χωροφύλακες, οἱ παπάδες, οἱ σοσιαλφασίστες, οἱ φασίστες, οἱ ἀστικές ἐφημερίδες, ὅλες οἱ βρωμιές καὶ ὅλα τὰ παράσιτα μπαίνουν σὲ κίνηση γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴ συνέ-
 νωση τῆς δυνάμης τῶν καταπιεζομένων, τὴ δημιουργία τοῦ ἐνιαίου μετώπου πάλης τοῦ φτωχοῦ λαοῦ ἐνάντια στοὺς ἐκμεταλλευτὲς καὶ καταπιεστές του. Καὶ μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἡ ἀστικὴ τάξη, κατορθώνει νὰ κρατεῖ σὲ ἀπόσταση ἀπὸ τοὺς ταξικοὺς ἀγῶνες ἀκόμα πλατεῖα στρώματα ἐργαζομένων καὶ ἀκόμα περισσότερο νὰ ἐξαπατᾷ καὶ νὰ τραβάει κιόλας ἀπὸ τὴ φτωχολογία ἀνθρώπους, σὲ ἀντιδραστικὸ δρόμο (μέσα στὰ ἀστικὰ κόμματα, στὶς φασιστικὲς - ἐθνικιστικὲς ὀργανώσεις κλπ.).
 Μὰ στὴν τωρινὴ περίοδο, ξεσπᾶνε συχνὰ τέτοια γεγονότα, γίνονται τέτοιες ἀπότομες μεταβολές καὶ δημιουργοῦνται τέτοιες καταστάσεις, ποὺ οἱ πλατειῆς μᾶζες ποὺ στέκονταν μακριὰ ἀπὸ τὸ στῖβο, κατεβαίνουν ὀρμητικὰ στὴν ταξικὴ πάλη. Ἐμεῖς στὸν τελευταῖο καιρὸ ἔχουμε πολλὰ τέτοια παραδείγματα. Φτάνει νὰ ἀναφέρουμε τὴν ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ περασμένου Μάη, εἴτε τὴν πανεργατικὴ ἀπεργία τῶν Πατρῶν, εἴτε τὴν καπνεργατικὴ τοῦ Βόλου, ποὺ ξεσήκωσε ἓνα τεράστιο κῦμα ἀλληλεγγύης, ποὺ ἀγκάλιασε ἀκόμα καὶ τοὺς ἐπαγγελματίες. Πιὸ πρόσφατο ἀκόμα εἶναι τὸ ἀπεργιακὸ κῦμα τοῦ περασμένου Δεκέμβρη ποὺ ξέσπασε ἀπ' ἀφορμὴ μιᾶς ἀπεργίας τῶν αὐτοκινητιστῶν καὶ πῆρε διαστάσεις ἀπειλητικὲς γιὰ τὴν τότε κυβέρνηση. Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, οἱ ἐργάτες ὅλοι, πλάϊ - πλάϊ, οἱ συντηρητικοὶ μὲ τοὺς ἐπαναστάτες, πάλαιψαν γιὰ τὰ συμφέροντά τους καὶ κατὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Παρὰ τὴν τρομοκρατία, τὶς συκοφαντίες, τὶς προκλήσεις καὶ τὴν ἀντίδραση τῶν σοσιαλφασιστῶν ἀρχηγῶν, ποὺ εἶναι συνειδητοὶ πράχτορες τῆς ἀστικῆς τάξης, οἱ μᾶζες πραγματοποίησαν τὸ
 ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ.

Στις 6 τοῦ Μάρτη ὄχι πιά μονάχα οἱ ἐργάτες ἐνὸς κλάδου εἴτε μιᾶς βιομηχανίας, εἴτε μιᾶς πόλης, ἀλλὰ σ' ὀλόκληρη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα· καὶ ὄχι μόνον οἱ ἐργάτες, ἀλλὰ ὅλοι οἱ φτωχοὶ ἐργαζόμενοι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τους ἀντιλήψεις, οἱ λαϊκοὶ μαζὺ μὲ τοὺς βενιζελικοὺς καὶ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ἐργάτες, ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΑΥΘΟΡΜΗΤΑ ΤΟ ΠΑΛΛΑΪΚΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ. Αὐτὸ τὸ γεγονός ἔχει τεράστια ἐπαναστατικὴ σημασία. Ἐμᾶς μᾶς μαθαίνει πὼς πρέπει νὰ παρακολουθοῦμε ἀγρυπνῶν τὴν ἐξέλιξη τῆς κατάστασης καὶ κάθε φορά, κυρίως δὲ ὅταν βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ τέτοια ἀπότομα ξεσπάσματα καὶ ξαφνικὲς μεταβολὲς νὰ ΕΠΕΜΒΑΙΝΟΥΜΕ ΕΓΚΑΙΡΑ, ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΑ καὶ ΜΕ ΣΩΣΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΥΓΚΙΝΟΥΝ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΜΑΖΕΣ, ΝΑ ΤΡΑΒΑΜΕ ΤΙΣ ΜΑΖΕΣ ΑΥΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ. Ἄμα ξέρομε νὰ πραγματοποιοῦμε τὸ ἐνιαῖο μέτωπο τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἐργαζομένων καὶ νὰ μπαίνομε ἐπὶ κεφαλῆς στὴν πάλη κατὰ τοῦ στρατιωτικοφασιστικοῦ κινήματος, εἴτε κατὰ τῆς συγκεκριμένης ἐπίθεσης πὺ διεξάγει ἡ κεφαλαιοκρατία ἐνάντια στοὺς ἐργαζόμενους (φόροι, ἀκρίβεια στὸ ψωμί, τρομοκρατία κλπ.), μέσα στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς καταχτοῦμε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν πλατειῶν μαζῶν, μαθαίνομε νὰ ὀργανώνουμε καὶ νὰ διεξάγουμε μεγαλείτερους ἀκόμα ἀγῶνες, ἐτοιμαζόμεστε πρακτικὰ καὶ ἐτοιμάζουμε τὴν μάχης γιὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ταξικὴν μάχης, τὴν μάχης γιὰ τὴν ἐξουσία:

Ἡ μαζικὴ πολιτικὴ ἀπεργία ὄπλο γερὸ στὰ χέρια
τῆς ἐργατικῆς τάξης

Ἡ 6η τοῦ Μάρτη, μᾶς ἔδειξε ἀκόμα πόσο δυνατὸ ὄπλο εἶναι στὰ χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξης ἡ μαζικὴ πολιτικὴ ἀπεργία καὶ πολὺ περισσότερο ἢ γενικὴ πολιτικὴ ἀπεργία. Αὐθόρμητα οἱ ἐργάτες, ἡ μεγαλειότερη μερίδα τῶν ἐργατῶν τῆς Ἀθή-

νας, παράτησαν τις δουλειές τους και ξεχύθηκαν στους δρόμους. Τί μᾶς διδάσκει αυτό; Πρῶτα, πρῶτα πὸς πρέπει νὰ δυναμώσουμε τοὺς δεσμούς μας μὲ τις μᾶζες καὶ κατὰ πρῶτο λόγο μὲ τοὺς ἐργάτες ποὺ δουλεύουν στὶς ἐπιχειρήσεις καὶ στὰ ἐργοστάσια. Αὐτὸ ποὺ στὶς 6 τοῦ Μάρτη ἔγινε αὐθόρμητα πρέπει νὰ γίνεται ὀργανωμένα ἀπὸ μᾶς. **Ὅταν χρειάζεται πρέπει οἱ ἐργατικὲς μᾶζες ἐνωμένες, συμπαγεῖς νὰ βγαίνουν ἀπ' τὰ ἐργοστάσια καὶ νὰ ξεχύνονται τοὺς δρόμους.** Αὐτὸ θὰ τὸ πετύχουμε, ἂν ὀργανώσουμε τις μᾶζες αὐτές, ἂν τραβήξουμε τοὺς ἐργάτες τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐπιχειρήσεων μέσα στὰ συνδικᾶτα καὶ τὸ Κόμμα μας, ἂν σὲ κάθε ἐργοστάσιο ὀργανώσουμε τὴ συνδικαλιστικὴ δμάδα καὶ τὸν κομμουνιστικὸ πυρῆνα μας. Ὑστερα ἀπ' τὰ γεγονότα τῆς 6ης τοῦ Μάρτη, μπορεῖ καθένας νὰ σκεφτεῖ καὶ νὰ καταλάβει πόσο ἀποφασιστικὴ σημασία ἔχει ἡ πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων μαζῶν.

Νὰ κάνουμε τοὺς ἀνεργούς στρατὸ τῆς ἐπανάστασης

Ἡ 6 τοῦ Μάρτη μᾶς ἔμαθε ἀκόμα πὸς πρέπει νὰ στραφοῦμε ἀποφασιστικὰ τοὺς ἀνεργούς καὶ νὰ τοὺς κατακτήσουμε στὴν πάλη γιὰ τὸ ψωμί τους, γιὰ τις ἄμεσες ἀπαιτήσεις τους. Μέσα σὲ λίγη ὥρα, ἀπ' τὴν Καισαριανὴ μονάχα, στρατολογήθηκαν τριακόσιοι ἀνεργοὶ ποὺ ὁ Πλαστήρας ἤθελε (δὲν πρόφθασε ὅμως) νὰ τοὺς χρησιμοποιήσει σὰν γενίτσαρους γιὰ νὰ ξολοθρέψει τις ἐξεγερμένες μᾶζες ποὺ ἀγωνίζονταν μέσα τοὺς δρόμους. Ἡ κεφαλαιοκρατία πετᾷ κατὰ χιλιάδες τοὺς ἐργάτες καὶ ὑπάλληλους ἀπ' τὴ δουλειά, τοὺς καταδικάζει στὸ θάνατο ἀπ' τὴν πείνα καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία (στὶς ἀπεργίες καὶ γενικὰ τοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων) ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀνεργία, πέρνει τοὺς ἀνεργούς καὶ τοὺς χρησιμοποιεῖ γιὰ τὸ πνίξιμο τῆς πάλης τῶν ἐργαζομένων. Αὐτὸ ποὺ ἔγινε στὶς 6 τοῦ Μάρτη εἶναι μιὰ προειδοποίηση. Ἡ ἀστικὴ τάξη κάνει προσπάθειες συστηματικὲς γιὰ νὰ τραβήξει τοὺς ἀνεργούς μέσα στὶς φασιστικὲς ὀργανώσεις, γιὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιεῖ ἐναντία στὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ νὰ τοὺς ἔχει ἔτοιμο ὕλικό,

πρόθυμο κρέας για τὰ κανόνια τοῦ καινούργιου ἱμπεριαλιστικοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀντισοβιετικῆς ἐπέμβασης γιὰ τὴν ὁποία πυρετώδεια προετοιμάζεται. Ἡ κινητοποίηση τῶν ἀνέργων γιὰ τὶς ἀπαιτήσεις τους, ἡ ὀργάνωσή τους, ἡ δημιουργία μαζικοῦ κινήματος ἀνέργων, θὰ τοὺς μετατρέψει σὲ ἐπαναστατικὸ παράγοντα ἀποφασιστικῆς σημασίας. Τὸ μάθημα ποὺ μᾶς ἔδωσε ἡ 6 τοῦ Μάρτη καὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μείνει δίχως πραχτικὰ ἀποτελέσματα.

Πρέπει νὰ μελετήσουμε μὲ προσοχὴ τὰ διδάγματα τῆς 6ης τοῦ Μάρτη

Ἡ 6 τοῦ Μάρτη μᾶς ἔμαθε ἀκόμα πολλὰ πράγματα γιὰ τὴ στερέωση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ παράνομου μηχανισμοῦ τῆς κομματικῆς μας ὀργάνωσης, γιὰ τὴν ἀπόχτηση μπολσεβίκικης εὐλυγισίας, γιὰ τὴ γρήγορη προσαρμογὴ μας στὶς καινούργιες καταστάσεις ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὰ γοργὰ ἐξελισσόμενα γεγονότα, γιὰ τὸ ρίξιμο τῶν κατάλληλων σὲ κάθε στιγμή συνθημάτων καὶ πέρασμα σὲ ἀνώτερες μορφές πάλης, σὲ ὁδοφράγματα, ἀφοπλισμὸ τῶν χαφιέδων καὶ τῶν σακαράκηδων, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς πρωτοβουλίας τῶν μελῶν καὶ τῶν στελεχῶν μας. Ὅλα αὐτὰ τὰ διδάγματα ν' ἀναλυθοῦνε εἰδικὰ καὶ νὰ μελετηθοῦν μὲ προσοχὴ. Καὶ τὰ συμπεράσματα ποὺ θὰ βγοῦν ἀπ' τὴ μελέτη αὐτὴ νὰ ἐφαρμοστοῦν στὴν πράξη. Αὐτὸ εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν. Αὐτὸ ἀπαιτοῦν οἱ καινούργιοι ἀγῶνες ποὺ πλησιάζουν.

Ἡ δικτατορία τοῦ Πλαστήρα σωριάστηκε σὲ ἐρείπια μέσα σὲ 12 ὥρες. Ἡ γροθιά τῆς φτωχολογιᾶς, ἡ μαζικὴ πάλη λύγισε τὸ σπαθὶ τῆς στρατοκρατίας. Ἡ κυβέρνησις τῶν στρατηγῶν μέσα σὲ λίγες μέρες παρέδωσε στὸν Τσαλδάρη. Ἐπεσε ἡ στρατιωτικοφασιστικὴ δικτατορία ἀλλὰ ἡ πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης δὲν σταμάτησε οὔτε στιγμή.

Σειρά του Τσαλδάρη να αναποδογυριστεί

Ἡ κυβέρνησις τῶν τριῶν στρατηγῶν, τριῶν τραπεζιτῶν καὶ τριῶν τσιφλικάδων, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντιλαϊκὸν Τσαλδάρη, συνεχίζει καὶ ὀλοκληρώνει τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου ἐνάντια στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες, τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναγνωριστοποίησης, τῆς πείνας, τοῦ φασισμού καὶ τοῦ πολέμου.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες τῆς μέρες ἡ καινούργια κυβέρνησις ἄρχισε ν' ἀπολύει ὁμαδικὰ ὑπαλλήλους, νοθεύει τὸ ψωμί, ἀνακοινώνει ξετσιπῶτα πὼς θὰ φορτώσει μὲ καινούργιους φόρους τοὺς ἐργαζόμενους καὶ στὸ μεταξὺ ξαπολύει τοὺς φορατζήδες σὲ ἄγριο ἀνθρωποκνηγητὸ στὰ χωριά. Ἀφίνει τοὺς ἀνεργούς καὶ πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πείνα. Τὶς ἀντιδραστικὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις ἐτοιμάζεται νὰ τὶς τροποποιήσει ἐπὶ τὸ ἀντεργατικότερον. Ἀπαγορεύει τὶς ἐργατικὰς συγκεντρώσεις. Διαλύει τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα. Ὀπλίζει μπράβους φασίστες καὶ ὀργανώνει ἐπιδρομὰς ἐνάντια στὰ γραφεῖα τοῦ «Ριζοσπάστη» καὶ τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων. Ἐνισχύει ἀνοιχτὰ ὅλες τὶς ἀντιδραστικὰς, ἀντικομμουνιστικὰς, φασιστικὰς ὀργανώσεις. Φασιστικοποιεῖ τὴν ἐκπαίδευση. Ὀργανώνει ἐθνικιστικὰ καρναβάγια, δοξολογίας, φωτοχυσίες καὶ λαμπαδοφορίες. Προσπαθεῖ ἔτσι νὰ προετοιμάσει ἰδεολογικὰ τὸν καινούργιον πόλεμον, ἐνῶ ταυτόχρονα μὲ μεγαλείτερον ἀπ' τὴν προκάτοχον κυβέρνησιν ἐντάση συνεχίζει τοὺς πολεμικοὺς ἐξοπλισμούς. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Τσαλδάρη ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴν τῆς κεφαλαιοκρατίας σ' ὅλην τὴν γραμμὴν, εἶναι κυβέρνησις τῆς **ἄκρας δεξιᾶς** ὅπως λένε οἱ ἴδιοι οἱ ὑπουργοὶ τῆς. Εἶναι κυβέρνησις ποὺ ἐξασκεῖ τὴν δικτατορίαν τοῦ κεφαλαίου πάνω στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες.

Τὰ μαντρόσκυλα τῆς κεφαλαιοκρατίας

Οἱ ἀρχαιοφασίστες μποροῦν νὰ λυσοῦν, μποροῦν νὰ λένε τὶς πιὸ χοντροκομμένες ψευτιές, γιὰ νὰ ἀποδείξουν πὼς γκρεμίστηκε!! ἡ κεφαλαιοκρατία καὶ τώρα κυβερνοῦν οἱ μικροαστοί!! Δουλειὰ τοῦ ἀρχαιοφασισμού εἶναι νὰ σπέρνει τὴν σύγχυσιν. Ἡ πολιτικὴ προβοκάτσια εἶναι μιὰ ἀπ' τὶς βασικὰς μέ-

θόδους δράσης τοῦ ἀρχαιοφασισμού. Καὶ τώρα, ὅπως τόσες φο-
ρές μέχρι τώρα, ἀποδείχνεται ψωριασμένος, λυσσάρης μαντρό-
σκυλὸς τῆς κεφαλαιοκρατίας ὁ ἀρχαιοφασισμός. Στὴν πάλη
μας κατὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας ἄς μὴ ξεχνᾶμε οὔτε στιγμή καὶ
τὰ λυσσασμένα μαντρόσκυλά της, τοὺς σοσιαλφασίστες (συμ-
περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀρχαιοφασιστῶν κ. λ. τροισκι-
στῶν) καὶ ἀγροτιστῆς ἡγέτες. Δουλειά μας εἶναι ν' ἀποτραβή-
ξουμε ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τους τοὺς ἐργάτες ποὺ μὲ καλὴ πίστη
τοὺς ἀκολουθοῦν. Ἔτσι τοὺς τσακίζουμε τὰ δόντια, τοὺς κά-
νουμε ἀνίκανους νὰ δαγκάσουν. Καὶ μόνη ἢ λιγοήμερη δρά-
ση τῆς κυβέρνησης τοῦ Τσαλδάρη ξεσκεπάζει τὴν πολιτικὴ
προβοκάτσια ποὺ ὑπάρχει μέσα στὶς ἀρχαιοφασιστικὲς θεωρί-
ες, πὼς ὁ Τσαλδάρης ἔκανε τὴ δημοκρατικὴ ἐπανάσταση, στε-
ρέωσε τὴν πολιτικὴ δημοκρατία καὶ δὲ συμμαζεῦεται.

Ἡ κυβέρνηση τοῦ Τσαλδάρη βάζει σ' ἐφαρμογὴ συστημα-
τικὰ τρομοκρατικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἐξόντωση τοῦ ἐπαναστατι-
κοῦ κινήματος. Ὁ Βενιζέλος βέβαια δὲν ἔχει καμμιά ἀντίρρη-
σὴ στὰ μέτρα αὐτά. Ἐγκρίνει καὶ ἐπαυξάνει. Χαρακτηριστικὴ
ἀπ' τὴν ἀποψη αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρθρογραφία καὶ εἰδησεογραφία
τοῦ βενιζελικοῦ τύπου, ἀπ' τὸν ὁποῖο δίνουμε τὴν πρὸ κάτω
εἰδηση, δημοσιευμένη στὸ «Ἔθνος» τῆς 13 τοῦ Μάρτη.

Εἰς τοὺς Φιλελευθέρους κύκλους καὶ γενικώτερον εἰς τὴν
Κοινὴν Γνώμην προκαλεῖ βαθεῖαν αἴσθησιν ἢ αὔξησιν τῶν κομ-
μουνιστικῶν ψήφων.

Οὕτω κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς οἱ κομ-
μουνισταὶ ἔλαβον ἐν Ἀθήναις σχεδὸν 10 χιλ. ψήφων, σημειώσαν-
τες οὕτω ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 25ης Σεπτεμβρίου αὔξησιν 3 καὶ
πλέον χιλιάδων ψήφων.

Τὸ ἴδιον παρετηρήθη καὶ εἰς πλείστας ἐπαρχιακὰς πόλεις,
ἰδιαιτέρως δὲ εἰς Καβάλλαν, ὅπου ἤδη οἱ κομμουνισταὶ συγκεντρώ-
νουν τοσαύτην δύναμιν, ὥστε νὰ ἐκλέξουν προσεχῶς ἰδικόν των
δήμαρχον.

Παρατηρεῖται, ἀφ' ἐτέρου, ὅτι βεβαίως εἰς προεκλογικοὺς λό-
γους τοῦ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὠμίλησε ζωηρῶς περὶ
τῆς ἀνάγκης ριζικῶν μέτρων πρὸς ἄμυναν τοῦ κοινωνικοῦ καθε-
στῶτος. Δὲν ἀρκοῦν ὁμως αἱ τοιαῦται ἀντιλήψεις τοῦ κ. Βενιζέ-
λου, ἐφ' ὅσον δὲν συμφωνοῦν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα πρὸς εἰδικὴν

μεταρρύθμισιν τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς τοιαύτης ἀμύνης. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν προεκλογικῶς περὶ ὑποστηρίξεως τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, ὑπενόει συνταγματικὴν μεταρρύθμισιν, δυνάμει τῆς ὁποίας οἱ κομμουνισταὶ θὰ ἐτίθεντο ἐκτὸς νόμου, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι δὲν θὰ ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς οὔτε ἐφημερίδας νὰ ἐκδίδουν, οὔτε βουλευτὰς νὰ ἐκλέγουν, οὔτε συγκεντρώσεις νὰ κάμνουν.

Γενικῶς θὰ ἐθεσπίζοντο αὐστηρότατοι νόμοι ἐναντίων των».

Ἔτσι ἀποδείχεται πὼς ὅλα τὰ ἀστικὰ κόμματα ἔχουν τὴν ἴδια πολιτικὴ ἀπέναντι στὴν ἐργατικὴ τάξιν καὶ στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες, τὴν πολιτικὴ τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Τὸ Κόμμα τῆς Προλεταριακῆς Ἐπανάστασης, μοναδικὸς ὑπερασπιστὴς τῶν μαζῶν

Μόνο τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα στέκεται θαρραλέος καὶ ἀφοβὸς ὑπερασπιστὴς τῶν συμφερόντων τους. Μόνο τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα μπῆκε ἀποφασιστικὰ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μαζῶν στὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ στρατιωτικοφασιστικοῦ κινήματος. Μόνο αὐτὸ ὀργανώνει καὶ μπαίνει ἐπικεφαλῆς τῶν καθημερινῶν ἀγῶνων γιὰ τὶς ἀμεσες ἀπαιτήσεις τῶν μαζῶν. Παλεύει ἐπὶ κεφαλῆς τους γιὰ **ΨΩΜΙ - ΔΟΥΛΕΙΑ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ**. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα συνενώνει τὴ δύναμιν καὶ τὴν πάλιν τῆς ἐργατικῆς καὶ τῶν ἄλλων καταπιεζομένων καὶ τοὺς ὀδηγεῖ σὲ ἀποφασιστικοὺς ἀγῶνες κατὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Σὲ **ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΚΑΘΟΔΟΥΣ ΑΠ' ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ. ΣΕ ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ** κλπ. Τὸ Κόμμα μας διὰ μέσου τῶν ἀγῶνων αὐτῶν ὀδηγεῖ τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες στὴν ὀριστικὴν τους ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ τοῦ κεφαλαίου. **Στὴν προλεταριακὴν ἐπανάστασιν**. Στὸς ἀγῶνες ποὺ καθημερινὰ διεξάγει ἔδωκε ἑκατοντάδες θύματα. Πάνω ἀπὸ χίλιοι εἶναι οἱ φυλακισμένοι καὶ ἐξόριστοι ἀγωνιστὲς τοῦ φτωχοῦ λαοῦ, τὰ θύματα τῆς τρομοκρατίας. Ἀλλὰ καμμιά τρομοκρατία δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ τσακίσει τὸ Κόμμα μας. Ἡ ἐργατικὴ τάξιν καὶ ἡ φτωχολογία τὸ ἀναγνωρίζουν ὡς μοναδικὸν καθοδηγητὴν. Καὶ στὴ θέσιν ἐνὸς ποὺ φυλακίζεται ἢ ἐξορίζεται, ἄλλος ἓνας καὶ